

כ"ה בניסן
30 באפריל

תשע"ט
2019

מספרנו
מה/5153

פרוטוקול

ישיבת מליאת מועצה ה- 3 במניין לשנת 2019

מיום שלישי, כ"ו באדר ב' תשע"ט, 2.4.2019

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים:

חברים:	מר יוסף ניסן	- ראש המועצה
	גב' יהודית בלום	- חברת מועצה
	גב' רונית דמרי עייאש	- חברת מועצה
	גב' עדי זנד	- חברת מועצה
	ד"ר עפר לוי	- חבר מועצה
	מר כפיר מימון	- חבר מועצה
	עו"ד קובי נודלמן	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
	מר שלומי שטרית	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
חסרים:	גב' ברוריה אליעז	- חברת מועצה וסגנית ראש המועצה
סגל:	עו"ד קרין כהן	- יועץ משפטי
	מר שמואל לביא	- מבקר המועצה
	גב' עדנה זטלאוי	- מזכירת המועצה
	רו"ח ליליאן אדרי	- גזברית המועצה
	מר נפתלי אדר	- מנהל לשכת ראש המועצה
	אדר' סלאבן פנוביץ'	- מהנדס המועצה
	גב' בתיה הרפז	- מנהלת מחלקת חינוך
	מר דני מלכה	- קב"ט המועצה
	מר עובדיה צבי	- מנהל שפ"ע
	גב' אורי אלימלך	- מנהלת מח' רווחה
מוזמנים:	סנ"צ אלי שמול	- מפקד משטרת רהט
	פקד מתי צרפתי	- קצין שיטור וקהילה
	רס"ב יהודה אפללו	- שוטר קהילתי

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול ישיבה 2 לשנת 2019 מיום 5.3.19.
2. דיווח ראש מועצה.
3. החלטה על אי הצטרפות לתאגיד מים וביוב.
4. דווח מנהלת מחלקת רווחה – גב' (עו"ס) אורי אלימלך.
5. דווח פרויקטים ברחבי היישוב לשנים 2019-2020.
6. השלמת מינויים לוועדות.

מר יוסף ניסן:

ערב טוב לכולם, אני פותח את הישיבה. ערב טוב לאורחים שלנו, חברי מועצה, עובדי מועצה, משטרת רהט בפיקודו של שמול היקר שבאמת יש לנו שיתוף פעולה מאוד פורה וטוב ומתואם. אני החלטתי להזמין אותנו לישיבת המועצה היום, כדי שייתן לנו סקירה על התוכניות על מה זה נקרא ביטחון בלהבים, אנחנו רוצים לקחת הלוואה מאוד גדולה לרכישת מצלמות חכמות ביישוב, ולחבר אותם לתחנה, יש שמה חדר מצב שיעזור לנו פה בתחום של הפשיעה. אני בהחלט חושב שזה נכון וראוי לתת את כל המאמצים כדי למגר את התופעה הזו של פשע בלהבים. זאת לא גזרה משמיים, אני חושב שיש לנו יישוב קטן שכן אפשר, לא להגיד לכם לנעול אותו, אבל בהחלט לתת מענה הולם ולא לקבל את זה כדבר מובן מאליו שהלילות פה הם מופקרים ואי אפשר לסגור את היישוב, כן יש מה לעשות. האמצעים הטכנולוגיים, האמצעים הפיזיים, אנחנו, הרצון שלנו עם האנשים הטובים, יהודה גם צרפתי שנמצא פה איתנו, נותנים באמת יום ולילה על מנת לתת מענה הולם ואני אומר לכם הנוכחות שלנו תלך ותגבר, האמצעים הטכנולוגיים ילכו ויגדלו וניתן את כל מה שאפשר, כי אני אומר לכם שהתושבים כן רוצים לחיות פה באיכות חיים, וזה חלק בלתי נפרד מאיכות החיים שלהם, בראש סדר העדיפות של איכות החיים נמצא הנושא של הביטחון, ואנחנו שם בשביל התושבים כדי לתת את המענה הזה. אז אנחנו נתחיל עם שמול, פשוט כדי לשחרר אותם מוקדם, הם פה אורחים שלנו ולא נחזיק אותם כל הישיבה. אז בבקשה שמול.

מר אלי שמול:

אז קודם כל תודה לראש המועצה לחברי הישיבה. אני רוצה להתייחס לכמה דברים. קודם כל נתייחס שלאחרונה הסתובבה פה איזה שהיא חוליה, שעשתה לנו לא מעט אירועים, גם התפרצויות לבתים וגם גניבות רכבים. ראש החוליה נתפס לפני כשבועיים בערך. ואנחנו הגשנו השבוע כתב אישום תוך כדי ימי המעצר, לאותו ראש חוליה עם ראיות. יופעל לו גם תנאי, ואני מאמין שאותו אנחנו לא נראה בסביבה בתקופה הקרובה. אממה, עדיין מסתובבת חוליה שמחפשת לגנוב רכוש או רכבים, וכחלק מההתמודדות, לא רק עם החוליה הזו אלא בכלל עם עבירות

הרכוש, אנחנו החלטנו לשבת עם יוסי ולגבש תכנית שתיתן מענה בכמה רבדים. ברור שכוח האדם הוא נורא יקר, גם של המועצה גם של המשטרה, זה לא שאין מגבלה, יש מגבלה של כוח אדם וצריך לדעת לנצל אותו נכון, וכאן אנחנו רותמים את הטכנולוגיה שעומדת לרשותנו, ויכולה לתת לנו מענה והמענה הזה יכול בעצם לשפר את תחושת הביטחון של התושבים ואני לא מדבר רק על עבירות רכוש, זה יכול להיות גם הקשר לפארקים, לכאלה שעושים ספורט במהלך היום, לכאלה שרוכבים על אופניים, לכאלה שמסתובבים ביישוב. בכלל זה נותן... ביטחון. אני יכול להגיד לכם שעכשיו ברגעים שאנחנו מדברים יש לי אירוע חריג ברהט, שממנו אני מגיע, ובעזרת המצלמות כבר יש לנו סוג של קצה חוט. היה אצלי יוסי, אירחתי אותו הראיתי לו, אנחנו בנינו ב-2018 חדר שאנחנו קוראים לו זירה טכנולוגית. היום העבירות נעו מעבירות הרחוב שכולנו הכרנו שהיינו ילדים, לעבירות בתחום הסייבר בתחום הסלולר, והזירה או השטח הציבורי יכול לתת לנו המון מענה, כי היום אין כמעט בית עסק שלא שם איזו מצלמה, המון בתים פרטיים שמים מצלמות, ויש המון מצלמות במרחב הציבורי. היכולת לנתח את המצלמות האלה או להלביש עליהם שכבה טכנולוגית חכמה יכול לתת מענה ופתרון לביטחון, ולחסוך בכוח אדם. אני רוצה לומר אם אנחנו נשקיע בלהבים שהוא לא יישוב מגודר, ואני לא חושב שהוא צריך להיות מגודר, אם אנחנו נשקיע בפתרונות טכנולוגיים מה שפעם היה נורא מתקדם, שאתה מגיע והמצלמה מזהה את האוטו שלך ונפתח, אז היום זה די טיפש בטכנולוגיה שקיימת היום. היום יש מצלמות שיודעות לזהות בוקר לילה, יש להם יכולת אינפרא אדום, יש להם יכולת טרמית, והמצלמות האלה יודעות לתת כיסוי ויודעות לצודד או לחווט או לשלוח אם זה לסייר אם זה לשוטר או אם זה לקב"ט של היישוב, לשלוח בזמן אמת ולעקוב אחרי אותו אובייקט, שנע במקום לא מתאים, בשעה לא מתאימה או שיש לו זה. הפרויקט הזה של המצלמות קישור לתחנה, אנחנו לא צופים בזמן אמת, זה לא מעניין אותנו אנחנו מתחקרים לאחור. ככול שיש לנו גישה למצלמות האלה, היכולת שלנו לתחקר לאחור מהר ולתת פתרון

בזמן אמת- היא מהירה יותר. רכב שנגנב השבוע בזכות היכולת שלנו להגיע למצלמות ידענו לאתר אותו או לעקוב אחריו כבר בבאר שבע, זאת אומרת שהכלי הזה או הטכנולוגיה הזו כשיש לנו נגישות או כשהיישוב יהיה מרושת נכון, זה ייתן מענה. מתוך הבנה שאנחנו לא רוצים לשים פה אחד מאחורי סורג וברית, מתוך הבנה שאנחנו רוצים גם לשמור על צנעת הפרט, המטרה של המצלמות האלה היא ביטחון נטו, זה אחד, זה הפרויקט הטכנולוגי. הפרויקט הנוסף הוא פרויקט המתנדבים, וכאן אני מבקשת להודות לראש המועצה שהרים את הכפפה במטרה להגיע ל-100 מתנדבים, וזו מתוך כוונה שבסוף כשאתה שומר על הבית שלך, אתה יודע הכי טוב מה אתה עושה, והשמירה על הבית היא ערך, וכשמדברים ערכים אנחנו הראשונים להתנדב, ואני הבטחתי ליוסי שכל עזרה וכל סיוע שהיישוב יידרש מאיתנו כדי להעמיד את ה-100 מתנדבים האלה, אם זה בלפתוח קורסים, אם זה בלעשות את הבדיקות, אם זה בלהשיג את האמצעים ואת ההכשרות הנדרשות, אנחנו כאן לכל עזרה. הדבר השלישי זה הכוח שמושקע כאן, בגדול בתחנת רהט יש לי לא מעט אתגרים בתחנה, והיישוב להבים הוא חלק, בואו נאמר הוא לא הדבר הכי מאתגר שיש לי על שולחן העבודה. בשולחן העבודה שלי, ואני אומר את זה בכנות, יש לא מעט אתגרים, אבל אני חושב שהיישוב להבים צריך לקבל שיטור ברמה הכי גבוהה שיש, מבחינת שירות, מבחינת מענה ומבחינת ביטחון אישי, כדי להגיע לזה אני משקיע פה המון שוטרים, המון שוטרים בהשוואה לאירועים. אם ב-4 השנים האחרונות אנחנו רואים ירידה לאורך השנים בנתוני עבירות הרכוש, כדי לשמור על זה, כדי להביא את האיכות הזו, מתוך הבנה שגם היישוב גדל והאתגר של שרונת רק מתעצם מבחינת מי שמסתובב ביישוב, מי שיש לו נגישות ליישוב, אז אנחנו משקיעים המון כוח אדם כאן, חלקם סמוי, חלקם גלוי. יוסי אני חייב להצדיע לך בלילות פוגש את החבר'ה מתקשר אליי אומר לי: 'תשמע, כל הכבוד עושים כאן בדיקות כאן בדיקות וזה יפה מאוד'. אבל בסוף בגלל התקופה הזו הכנסנו, בכניסה ליישוב תהיה ניידת 24/7 וזה לתקופה הקרובה, כל עוד יש לתחנת רהט את האפשרות להשקיע כאן היא תעשה

את זה, על מנת לתת ביטחון אישי למי שגר ביישוב, מי שמבקר ביישוב, וגם על מנת שאנחנו נוכל לתת מענה לאנשים שאנחנו מבינים שמגיעים לכאן, ולא באים לקנות כוס קפה בבית קפה או סוכר במכולת, באים לעשות דברים אחרים. מעבר לזה מושקעים כאן כוחות בסופי שבוע ובלילות מעבר לניידות הזו. הכוחות האלו כדי שאנחנו נוכל להמשיך להשקיע אותם כאן אנחנו נדרשים למאמץ בתחנה, ואני מקווה שנוכל להמשיך לעשות את זה בתצורה הזו. מה שאני ביקשתי מיוסי, תחנת רהט הכניסה את היד עמוק לכיס. כי בסוף כשאני מוציא כוח אדם והם לא מסתובבים ברהט או שלא נותנים לי מענה לאתגרים הנוספים שיש לי, אז זה אומר שהכנסתי את היד עמוק לכיס, כאן אני צריך את שיתוף הפעולה שלכם רבותיי, גם כדי לשים פה את האתגר הטכנולוגי, ולתת את קפיצת המדרגה שהייתם מצפים בשירות ממני במענה לאירועים, וגם כדי שנוכל להעמיד ניידת שתהיה פה 24/7 ותיתן מענה, גם אם אצלנו עדיין זה לא מתוקנן, לצורך העניין מתוקנן רק אפללו, שום מש"ק, וזה שוטר לבד. עכשיו גם אם הוא ימתח את עצמו ביממה 12 שעות, בסוף הוא צריך לתת מענה למגוון רחב של דברים, ולא רק להסתובב ביישוב. לתלונות, לגישור פישור, להדרכות לבתי הספר, להנעת הנוער, לפרויקטים שהוא עושה, פעם הם עשו פרויקט של מעשים טובים מתנדבים, זה חלק מהדברים. כדי שתהיה פה ניידת 24/7 בתקופה הקרובה זה אומר שצריך לעשות שילוב שוטר עם פקח או עם מתנדב או עם מישהו, ואז אנחנו נוכל בעצם לתת תחושה נכונה לאזרחים. מצטער שגזלתי לכם יותר מידי זמן אני דיברתי ארוכות.

גב' רונית ד. עייאש: אפשר שאלות?

מר אלי שמול: כן, בדיוק אני בא להגיד זה הזמן לשאלות.

מר יוסף ניסן: רגע, אני רוצה רק להשלים את הדברים, אני רוצה שתדעו שאנחנו בירידה מאוד מאוד משמעותית מתחילת השנה בסטטיסטיקה, אני חושב שלא הייתה לנו שנה כזאת הרבה

שנים, אבל אותי זה לא מספק. כל פריצה פה זה כמו שריטה שאתה לוקח את זה ללב וזה מפריע וזה מקשה, ואני מבקר את האנשים שפורצים להם את הבתים, ומשתדל ללכת כמעט לכל אחד ולדבר איתו, ולהבין מה קרה, ובאיזה שעות זה קרה. אנחנו עוד מעט נעשה קמפיין רציני בעניין הזה, כי גם התושבים צריכים לתת את החלק שלהם במאבק הזה, אם זה להפעיל אזעקות גם ביום וגם בלילה ולהיות ערניים, ולעשות את מה שהם צריכים עבור המאמץ הזה שהוא באמת יהיה מאמץ עליון, אני אומר לכם שיש לי כמה רעיונות, ואנחנו ניישם אותם אנחנו נגיע לתוצאות מדהימות אין לי ספק. שמול הסכים בשיתוף פעולה יחד איתי להעמיד את הניידת הזו בכניסה, ואני אומר לכם שעצם הדבר הזה מוריד 50% מהפשיעה פה בלהבים. אנשים מגיעים, אמרתי שגם יבדקו את הרישיונות של הנהגים, רכבים חשודים, ישאלו שאלות, שיראו אותם בשטח, זה עושה עבודה מדהימה באזור.

מר דני מלכה:

בבוקר בין 8:00 ל-9:30 בדקו 100 כלי רכב, לא של תושבי להבים.

מר יוסף ניסן:

עכשיו עצם זה שבודקים פה הם מדברים אחד עם השני הם יודעים מה קורה, הם מבינים שיש פה לחץ, הם מבינים שאנחנו עם היד על הדופק, זה עושה את העבודה, אין לי ספק. בסופו של דבר אנחנו עומדים במבחן ההרתעה. ככול שההרתעה שלנו תהיה גדולה יותר, ככול שהנוכחות שלנו תהיה גדולה יותר, המצלמות האלה זה מצלמות היום שהם חכמות, אתה יכול לתכנת לפי שעה מתי להדליק, ומדליקות פרוז'קטור ועם אזעקה אתה רוצה, כל דבר הם עושות. ואני אומר לכם שבעיני רוחי אני רואה שאין פה הסתובבות של אנשים בין 1:00 בלילה ל-6:00 בבוקר בלי שאנחנו יודעים עליהם, לא יהיה דבר כזה. וזה לבד יעשה את העבודה שלו, כולל עם אנשים בשטח, וכולל מצלמות. המצלמות האלה מתריעות בזמן אמת ממקדות, זו טכנולוגיה מדהימה אני ביקרתי בכמה אתרים כבר, ראינו איך זה עובד, יש פתרון, יש פתרונות טכנולוגיים שמחליפים בני אדם, זה להחליף שומר.

אגב אלה שנתפסו הם גם נתפסו כתוצאה מאמצעים טכנולוגיים. היה פה איזה סיור של יס"מ שבזמן אמת קיבל דיווח הגיע לבן אדם ועצר אותו, וזה משהו שבאמת ייאמר לזכות התחנה ושיתוף הפעולה הזה, ואין מה לעשות, שיתוף הפעולה הזה חייב להיות הדוק, רציני, ממוקד מטרה, נחוש ואנחנו ביחד נעשה את זה. שאלות?

גב' רונית ד. עייאש: אחד הוא ענה באמת, אני רציתי לשאול מה המצב של הרבעון הראשון 2019, כי סיימנו רבעון אז אפשר לדעת. אז אם זה ירד אז זה רק מחזק, אני לא יודעת במספרים מה זה אומר ירד, אבל בטח זה יתפרסם עוד מעט, אז נוכל לראות בעצמנו. רק בעניין המצלמות. איך אומרים? נפרוס בכל היישוב. נכנס לאנשים בסדר על כל עמוד. תסביר לי את הקונספט יש מצלמה, אם אף אחד לא יושב להסתכל מה המצלמה הזאת משדרת, איך העסק, יופי הסתכלתי אתם נראים מעולה ברחוב, עכשיו מה? מה השלב, אז שמתי מצלמות.

מר נפתלי אדר: אני חושב שזה נכון לוועדת ביטחון.

מר יוסף ניסן: יש ועדת ביטחון-

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני חייבת-

מר יוסף ניסן: יש ועדת מצלמות אגב.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, אני לא רוצה ועדת מצלמות.

מר נפתלי אדר: אבל אולי הוא לא מומחה למצלמות.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא מומחה, זה מומחה לביטחון.

מר יוסף ניסן: אני מענה לך, אני מענה לך.

מר אלי שמול: אני אסביר, קודם כל הטכנולוגי המלא וההסבר שמניח את הדעת איך המצלמה יודעת לזהות מה שגרה ומה לא קיים, צריך לשבת להראות לך איך זה עובד-

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, במילה, זה מדליק לסייר ברכב את האייפד-

מר אלי שמול: בדיוק.

מר יוסף ניסן: עם המצלמה והוא יודע בזמן אמת מה קורה ברחוב ומי מסתובב.

גב' רונית ד. עייאש: כלומר לא צריך, זה לא מגיע לחדר שלנו פה.

מר יוסף ניסן: לא צריך מוקד בשביל זה, הסייר הוא המוקד.

מר דני מלכה: זה יכול להגיע לסייר וזה יכול להגיע אליי גם.

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת אנחנו צריכים סיירים.

מר יוסף ניסן: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: הבנתי. משהו אנחנו צריכים, כי זה לא יכול, זה לא עומד בפני עצמו.

מר אלי שמול: אני אגיד לך מה, אם פעם היית יושב בחדר מוקף טלוויזיות וצריך להסתכל על כל הטלוויזיות בזמן נתון, היית צריך הרבה עיניים הרבה ידיים, היום יושב אחד, אני יכול לתת דוגמא גם ברהט וגם בבני שמעון יושב מפעיל 1, בחירום אגב הם שמים 2, שהייתה החמרת מצב הם שמו 2, יושב 1 והמצלמות לבד זזות ומתריעות לו פה יש תזוזה, הוא מסתכל הוא רואה זה שגרה לא שגרה. כאן זה ירוץ לטאבלט שיהיה לסייר.

גב' רונית ד. עייאש: לסייר, הבנתי.

מר אלי שמול:

ואז הסייר עושה 2 פעולות. אגב היישוב אני אומר לך שהוא מודד את הסיירים בצורה פנומנלית, יש להם נקודות אלקטרוניות שהם חייבים לעבור, הוא לא יכול להתבטל. ורואים אם הוא עשה את המסלול-

מר דני מלכה:

אני מקבל דו"ח כל בוקר.

מר אלי שמול:

והמסלול משתנה.

מר דני מלכה:

ורואים איך הוא היה במהלך 24 שעות.

גב' רונית ד. עייאש: אולי זה מה שרציתי, זה מגיע למישהו בסוף-

מר אלי שמול:

בוודאי.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא יכול להיות מצלמות, זה חייב להגיע למישהו עם עיניים.

מר אלי שמול:

בוודאי.

מר יוסף ניסן:

ברור. ... על הכול רונית.

מר אלי שמול:

כשהמטרה שלי מעבר ל-

גב' רונית ד. עייאש: אם לא אומרים אני רוצה להבין.

מר אלי שמול:

אז אני אומר המטרה שלי התגובה בזמן אמת קודם כל תהיה לסייר המקומי. התפקיד שלנו כמטרה, כי אנחנו לא צופים בזמן אמת, זה להגיב מהר, כי כשאנחנו נקבל את זה נוכל להגיב מהר, ודבר שני שנוכל לתחקר מהר, כי לפעמים כשאתה מתחקר מהר אתה מגיע למקום שבו הבן אדם פחות היה דרוך מבצעית מבחינתו לביצוע העבירה, ואז אתה כן יכול להביא את הראיות הנדרשות, כדי לקשור אותו בביצוע העבירה.

מר דני מלכה:

רונית, מעבר לזה ברגע שהירידה המשמעותית ב-4 או 5 שנים האחרונות בעבירות הפע"ר ביישוב, ויש ירידה לאורך כל השנים, האמצעים האלה גם בתחקור שהמשרה עושה לאחר העבירה לצורך העניין, אותו עברין רוצה לפרוץ. הוא אומר: 'שמע, בלהבים יש מצלמות, יש סיכוי סביר שיעלו עליי, גם אם לא תפסו אותי עכשיו יעלו עליי בהמשך, בוא אני אלך למקום שזה'. ועובדתית שתפסנו דרך האמצעים הטכנולוגיים בתחקורים. וחוליות לא קלות, שמול אם ירצה יפרט, תפסנו דרך האמצעים הטכנולוגיים, רק אחרי המקרה לצורך העניין, אז הוא אומר: 'אני מעדיף ללכת למקום שהסיכוי שיתפסו אותי הוא פחות.'

גב' רונית ד. עייאש: ההרתעה זה...

מר אלי שמול:

אני אתן לכם דוגמא מאוד פשוטה. ביישוב בבני שמעון יש להם איזה שהיא מצלמת תורן ששולטת על אזור ציבורי כיכר בית קמה. המצלמה הזאת עזרה לנו בפענוח חטיפת הנשק מהחייל. שתוך 48 שעות גם עצרנו את החוליה גם החזרנו את הנשק, אבל קצה החוט הראשון שאיפשר את המהלך זאת המצלמה.

גב' רונית ד. עייאש: רק הערה אחת-

מר אלי שמול:

עכשיו תחשבו שלא היה אותה-

גב' רונית ד. עייאש: בסוף-

מר אלי שמול:

היינו מגיעים אבל-

גב' רונית ד. עייאש: זה עלות תועלת.

מר אלי שמול:

נכון.

גב' רונית ד. עייאש: בסוף זאת עלות תועלת. אני יכולה לרשת פה את כל היישוב

במצלמות ומה הערך של עוד ועוד ועוד. יש פה בלנס בין שני הדברים האלה.

מר אלי שמול: אני לא נכנס לסכומים, אבל אני יכול להגיד לביטחון האישי אין מחיר, אין מחיר.

גב' רונית ד. עייאש: אתה צודק.

מר אלי שמול: את תדרשי ממני את הביטחון האישי-

גב' רונית ד. עייאש: אני מסכימה.

מר אלי שמול: תדרשי מראש המועצה את הביטחון האישי-

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה שהילדים שלי ילכו חופשי ברחובות.

מר אלי שמול: יפה.

גב' רונית ד. עייאש: אני מסכימה.

מר אלי שמול: וכדי שזה ייקרה אני מאמין שכמו שאמרתי ונתתי מקודם את התיאור, כשאני משקיע פה שוטרים אני מכניס את היד לכיס. ואם נדבר רגע עסקית, כי בסוף אני לא גוף עסקי, אבל גוף עסקי אומר: 'רגע, מה יוצא לי מזה?' ואני אומר לביטחון אישי אין מחיר, ואתם צריכים לדרוש אותו, וכחלק מהדרישה זה גם לתת את הכלים לביצוע, כדי שנעמוד בתו תקן שאת רוצה.

גב' עדי זנד: אני רוצה לשאול שאלה אחרת אם אפשר. שאלת התחזוקה, טכנולוגיה זה דבר נהדר, וההקמה נראית תמיד כחד פעמית. אבל בטכנולוגיה אחת הבעיות הכי רציניות זה התחזוקה לאורך זמן.

מר שלומי שטרית: גם אורך החיים.

גב' עדי זנד:

לא, אורך החיים והעניין של תחזוקה. דברים מתכלים מתבלים, צריך להחליף צריך לחדש. זאת אומרת זה אומר שלאורך זמן תמיד צריך להיות לזה תקציב ייעודי לתחזוקת הטכנולוגיה, זה צריך להיכנס לא כהוצאה חד פעמית-

מר יוסף ניסן:

עדי, אנחנו לוקחים יועץ שזה התפקיד שלו, זאת העבודה שלו, וברור שאת צודקת ואנחנו לוקחים את זה כבר בחשבון, אני יודע על מה את מדברת. לוקחים את זה בחשבון, יצא דו"ח מפורט, גם נשמח להעביר אותו לכל חברי המועצה, לפני שאנחנו הולכים למהלך הזה. יש עוד משהו שרצית להוסיף?

גב' עדי זנד:

עצרת לי את השוונג.

מר יוסף ניסן:

אוקיי, תראו המטרה-

גב' עדי זנד:

אני כבר הרבה שנים מתעסקת בטכנולוגיות, ואני יודעת שאחד הנפילות הכי גדולות זה לא בשלב ההקמה, זה בשלב שאחר כך לא משתמשים וזה יוצא משימוש, ואתה לאורך שנים לא מצליח לעמוד בעלויות של התחזוקה. אם יש תכנית עסקית שאומרת כל שנה מתוך תקציב המועצה X, כולם יודעים וכולם מסכימים על זה, ה-X יכול להיות 5% או 50% אבל כולם מסכימים בראייה ארוכת טווח סבבה.

מר יוסף ניסן:

ברור. תראו אין ספק שהמטרה שלנו זה למנוע את הפעולה ולא לתחקר אותה, כמובן כן. אבל המצלמות האלה הן עוזרות, גם במניעה קצת, גנב שבא ויודע שיש פה מצלמה בכל רחוב, הוא כבר מתחיל לחשוב פעמיים. הוא אומר: 'רגע, אני אעשה איזו חגיגה בבאר שבע שם אני לא מצולם, ואין סיכוי שגם יתפסו אותי.'

ד"ר עפר לוי:

גם יש פוטנציאל לחסוך עלויות כוח אדם כמובן.

מר יוסף ניסן:

נכון. והאלטרנטיבה של המצלמות זה כוח אדם, אז בעלות תועלת הזאת אין ספק שמצלמה עושה עבודה-

גב' עדי זנד:

רק לתקצב לאורך שנים.

מר יוסף ניסן:

עבודה שאין לה בכלל מחיר. אין ספק וזה כבר הוכח-

מר דני מלכה:

נלקח בחשבון גם בפרויקט הקודם שעשינו, יש את התחזוקה השוטפת וזה נלקח, זה אחוז מסוים מעלות הפרויקט, אנחנו חושבים על זה.

מר יוסף ניסן:

אגב אנחנו גם לא מוציאים פה שום דבר, יש טכנולוגיה שקיימת, אנחנו לא ממצים את הגלגל פה, מאמצים טכנולוגיות קיימות ופרויקטים קיימים. אנחנו גם נבדוק היטב מה אנחנו עושים לפני שאנחנו עושים. נבקר איפה שצריך לפני שאנחנו נלך לפרויקט הזה, שהוא בהחלט פרויקט חשוב גדול רציני וגם מתקצב בהתאם. עוד משהו רוצה לשאול לפני שאנחנו משחררים את החברים?

מר שלומי שטרית:

כן, לי יש משהו שהוא יישמע קצת הזוי, אבל זה מאוד חשוב לי. אני דיברתי עם יוסי ונפתלי השבוע ועם קצין הביטחון והייתי מבקש מכם גם שתעברו, תבואו לעזור לנו ביום הזה. יום שבועות ביישוב להבים, זאת שערורייה שאין דוגמתה. גם 100 שוטרים, ואני מבקש לא לפתוח לילדים תיקים במשטרה באותו לילה, אלא להיות ערניים, אני גם פונה פה לכל ההורים ולכולנו להירתם ביום הזה. בשנה שעברה-

גב' רונית ד. עייאש: דיברתם על מלחמות מים?

מר שלומי שטרית:

לא, לא.

דוברת:

ביצים.

מר שלומי שטרית:

לא, זה לא מים, זה נשמע כזה אתה יודע מצחיק וכאלה, אבל בשנה שעברה גם פתחו תיקים לילדים, וגם ילד שבר את היד שלו, וגם ילד אחד שבר את השיניים שלו, וכל היישוב למחרת, זה מצחיק מאוד אבל זה קטסטרופה מכיוון שמגיעים לפה מאות ילדים מבאר שבע, מאות ילדים מהמושבים, וזה שערורייה. אני בשנה שעברה לא ישנתי כל הלילה, רק רצתי אחרי ילדים ועזרתי להם והרמתי אותם, זה נשמע מצחיק אני נבהלתי. אני מבקש שהשנה באמת תבואו ותעזרו לנו, כי זאת שערורייה. מי שחי ומי שראה את זה יודע מה קורה, זה נשמע כזה מצחיק ביצים, אני הייתי עד לזה פשוט, אז נשמח מאוד אם תבואו לעזור לנו השנה, אבל בלי לפתוח תיקים לילדים.

מר אלי שמול:

קודם כל אני אבוא ואני אגיד-

מר שלומי שטרית:

אתה מכיר את זה?

מר אלי שמול:

אני מכיר את זה, מכיר גם את האירוע. האירוע שאתה מדבר הוא חמור מאוד, זה אירוע של תקיפה בצוותא. אם יש פה עורכי דין אז הם צריכים להבין שמדובר בעבירת פשע. ונפתח שמה תיק כי גרמו חבלות לילד, זה לא קשור לשבועות, בסדר? נשים רגע בצד. זה אירוע של תקיפה שלא קשור לשבועות. לגבי שבועות, מעשה קונדסות או מעשה שובבות אנחנו נהיה פה ונהיה עם חיוך, אנחנו לא באים לפגוע באנשים. ואם מישהו זרק בלון מים, וכל עוד זה בגדר הסביר וזה לא מסכן את הציבור, בשביל זה אנחנו ניתן את העזרה שצריך.

מר שלומי שטרית:

מצוין, תודה לך.

מר אלי שמול:

עוד מישהו חברים, תודה רבה לכולם.

*** המוזמנים יוצאים מחדר הישיבות ***

מר שלומי שטרית:

תשמע, זה מסורת-

דוברת:

עם ביצים.

מר שלומי שטרית:

כן, זו מסורת רעה-

דוברת:

לאן נעלמו המים?

מר שלומי שטרית:

ואתם לא מבינים מה קורה פה ביישוב בשעה 2:00 3:00 בלילה כל באר שבע נמצאת פה, כל המושבים זה משהו הזוי. הזוי פשוט הזוי. הילדים לא מוכנים לבטל את זה.

עו"ד קובי נודלמן:

למה מה זה זה אירוע שנתי?

מר שלומי שטרית:

והם מחכים כולם לזה, תשמע זה מותג.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית:

אתם לא ראיתם את הסרטון... שנה שעברה? זה היה סרטון מאוד מאוד קשה...

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית:

אתם תיווכחו, השנה אנחנו נהיה בשטח כולנו נהיה-

מר נפתלי אדר:

נהיה, נהיה, זה מעניין אותי.

מר שלומי שטרית:

אתה לא תאמין. לא תאמינו, לא תאמינו מה שקורה.

מר נפתלי אדר:

אנחנו פגשנו, שלומי שסיפר לי פגשנו סתם ילד פה בחנייה, הוא אמר לי כן... עם אוטובוסים.

מר שלומי שטרית:

הבת שלי שהיא ילדה טובה היא אמרה לי: 'אבא אוי ואבוי לך, אוי ואבוי לך אנחנו מחכים כל השנה לזה.'

מר יוסף ניסן: חברים אני פותח את הישיבה

!!!: היא יודעת שאבא שלה שובב.

מר שלומי שטרית: לא, אני ראיתי בשנה שעברה את הילד שבור ומשטרה ותיקים, ונסענו לבטל לו את התיק... ועוד אחד.

לסעיף 1 - אישור פרוטוקול ישיבה 2 לשנת 2019 מיום 5.3.19.

מר יוסף ניסן: טוב אנחנו מתחילים עם אישור פרוטוקול ישיבה 2 לשנת 2019 מיום 5.3.19, היו כמה הערות לפרוטוקול.

גב' עדנה זטלאוי: כן, אז בריכוז ההחלטות של הרכבי הוועדות והמינויים של התושבים לוועדות, המינוי של מר ברק צור לחבר ועדת בריאות נשמט, אני מבקשת לאשר את זה.

דוברת: ועדת מה?

מר יוסף ניסן: ועדת בריאות.

עו"ד קרין כהן: יש לי גם תיקון לפרוטוקול.

מר יוסף ניסן: אוקיי, קודם כל אושר פה אחד?

גב' עדנה זטלאוי: כן, זה יהיה בתוך ה-

מר יוסף ניסן: פה אחד, אוקיי.

עו"ד קרין כהן: יש לי תיקון לפרוטוקול, אני מבקשת שיתווסף שלעניין ההחלטה למינוי סגנים אין מניעה משפטית למינויים ואין במינויים חריגה או סטייה מהוראות החוק או הנוהל.

מר יוסף ניסן: אוקיי.

גב' עדנה זטלאוי: עבר? פה אחד?

מר יוסף ניסן: פה אחד.

גב' עדנה זטלאוי: בסדר.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול ישיבה 2 לשנת 2019 מיום 5.3.19, כולל הערות מזכירת המועצה והיועצת המשפטית של המועצה.

לסעיף 2 - דיווח ראש מועצה.

מר יוסף ניסן: דווח ראש מועצה.

גב' עדי זנד: בנושא הוועדות גמרנו?

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, זה רק לפרוטוקול.

גב' עדי זנד: הא זה רק לפרוטוקול.

גב' עדנה זטלאוי: יהיה עוד.

מר יוסף ניסן: טוב, אני קודם כל רוצה עוד פעם להודות לאלי שמול מפקד התחנה להירתמות באמת זכינו-

מר שלומי שטרית: שהוא הביא לך ניידת פה-

מר יוסף ניסן: זכינו, אני אומר לכם שזכינו.

גב' רונית ד. עייאש: זה ממש יפה להגיע והניידת.

מר יוסף ניסן: זכינו במפקד שמחויב.

גב' עדי זנד: ב-30:7 נכנסתי ליישוב ראיתי את הניידת עשה לי שמח בלב.

מר יוסף ניסן: בהחלט כן מחויב. ואגב התקשרו אליי תושבים מודאגים-

גב' עדנה זטלאוי: כן, מה פתאום ניידת.

מר יוסף ניסן: שואלים אותי מה פתאום ניידת 24 שעות ביממה.

גב' עדנה זטלאוי: משהו קרה.

מר יוסף ניסן: משהו קרה כן.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אז זה בהקשר הזה. הייתה שאילתה בנושא של סיום העסקה של עובדים במועצה של רונית. אז נעלה את זה לדיון. ואני רוצה שבהקשר הזה, אגב לא מדובר בעובדים, מדובר בעובד. (השאילתא)

"2019 מרץ

מר יוסי ניסן

ראש המועצה המקומית להבים

הנדון: שאילתה בנושא עזיבת עובדים את המועצה

הריני לפנות אליך בנושא הנדון כדלקמן:

לאחרונה הובא לידיעתנו כי מהנדס המועצה ביקש לסיים תפקידו בלהבים בחודשים

הקרובים.

מיותר לציין כי עזיבת עובד בכיר הינה נזק משמעותי, מעבר לנזק הכלכלי, ישנו העיכוב

הנובע מהחלפה, מחפיפה, מלימוד והיכרות עם המועצה והתושבים, דבר שאורך זמן לא

מבוטל. מהנדס המועצה בישב בצמיחה הינו תפקיד משמעותי ביותר לקליטת השכונה

החדשה.

ברצוננו לקבל מידע כדלקמן:

מדוע לא מעדכנים את חברי המועצה מבעוד מועד על עזיבה צפויה של עובדים, בעיקר

הבכירים?

האם צפויים עובדים נוספים לעזוב את המועצה?

מה המועצה עושה בשביל לשמר את עובדיה הבכירים והמקצועיים?

נא העבר את תשובתך המנומקת בהתאם

בברכה

רונית דמרי עייאש

גב' רונית ד. עייאש: אני שאלתי, תראה את השאילתה.

מר יוסף ניסן: כן, אז כתבת עובדים.

גב' רונית ד. עייאש: הא בכותרת סליחה, אני מתנצלת על הכותרת.

מר יוסף ניסן: אז מדובר בעובד.

גב' רונית ד. עייאש: בעובד נכון.

מר יוסף ניסן: אז תתקני גם בפייסבוק. סלאבן יענה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל סלאבן לא יכול לענות על כל השאלות ששאלתי בשאילתה.

אדר' סלאבן פנוביץ': לא, אני יכול לספר את המקרה שלי.

גב' רונית ד. עייאש: ברור, הוא יספר את המקרה שלו, אני שאלתי שאילתה עם 3 שאלות, אז אני מבקשת לקבל את התשובות לשאלות. כן סלאבן בבקשה.

אדר' סלאבן פנוביץ': כן, בגדול אני הגעתי לפה בסוף 2015, 3.5 שנים. באתי מרשות אחרת

הפוכה, וכשבאתי באמת הרגשתי שבאתי לשוויץ, אני תמיד אמרתי את זה, שזה מקום נהדר ויש מעט כאלה. גם מבחינת הנראות של היישוב וגם מבחינת כוח האדם שעובד פה. ובאמת זכיתי ונהניתי למדתי גם הרבה מהפרט עד הגדול. אחרי 3.5 שנים הגיע הזמן מה שנקרא להתקדם. התהליך הזה התחיל כבר לפני באוגוסט שניגשתי למכרז, בעצם קיבלו אותי בגדרה להיות מהנדס מועצה התחיל לפני ופשוט בא לידי ביטוי עכשיו, ובעיקר מדובר במשכורת יותר טובה תנאים יותר טובים ואיזה שהוא קידום

מקצועי שאמור להיות, וזו בעצם הסיבה.

מר יוסף ניסן: באיזה חודש הגשתי שם?

אדר' סלאבן פנוביץ': באוגוסט. עכשיו מאוד חשוב לי להגיד שבעצם אני עובד ונוגע בהרבה רשויות, ויש מעט כוח אדם מקצועי ומלומד ונחמד וכל הבעיות כמו שיש פה בלהבים, לכן זה מאוד חשוב לשמור עליו. זה הכול.

מר יוסף ניסן: טוב, אנחנו שמענו בצער את ההודעה שלו.

גב' עדי זנד: שיהיה בהצלחה.

אדר' סלאבן פנוביץ': תודה לכולם.

מר יוסף ניסן: אנחנו הצטערנו לשמוע את הבקשה שלו לעזוב, כי בסך הכול סלאבן איש מקצוע והוא מבין עניין ומעורה בפרטים, באמת ברמה של המדרכות בלהבים, אבל בסדר נצטרך להתמודד עם זה סלאבן.

דובר: ומעבר לכול הוא בן אדם מקסים.

מר יוסף ניסן: רגע, אני רוצה לומר עוד משהו, הוא גם מתחייב ללוות את מי שייכנס ולתת מענה ולהיות זמין, וזה באמת ראוי להערכה.

אדר' סלאבן פנוביץ': גם אם אתה תצטרך משהו אקסטרה, בשביל שלא יעבדו עליך חופשי-

מר יוסף ניסן: לא מובן מאליו, באמת הוא עזר רב כמו שאמרתי.

מר שלומי שטרית: יש שם ראש עיר תימני... מהר מאוד אתה...

מר כפיר מימון: שיהיה בהצלחה.

אדר' סלאבן פנוביץ': תודה.

מר יוסף ניסן: אז עוד פעם, את יודעת אני מאוד שמח, מאוד שמח שהיית פה 5 שנים חברת מועצה, והיית בצד השני של המתרס, ועכשיו דברים שנראו לך הכי מובנים מאליהם כשהיית בכובע השני, פתאום הם מעלים תהיות ואת שואלת שאלות וזה בסדר. מה שאני מבקש ממך זה בכל שאלה שלך תזכרי מה היה ב-5 שנים האחרונות, ואז תחשבי עם עצמך אם זה כדאי וראוי לשאול את זה לפני שאת מעלה את זה על הכתב. זו העצה שלי אליך. כי את שואלת כאן: "מדוע לא מעדכנים חברי מועצה מבעוד מועד על עזיבה צפויה של עובדים בעיקר הבכירים." קודם כל מעולם, מעולם לא עדכנו את חברי המועצה על עזיבה וקבלה של עובדים. ולגופו של עניין, אנחנו לפני 10 ימים קיבלנו ממנו את ההודעה, אז לא הבנתי איך בדיוק הדיווח הזה, מדווחים את זה בישיבת מועצה והכול בסדר. גם אין פה איזה משהו חריג, אישית קשה לי לאבד איש מקצוע, אבל מצד שני הוא מתקדם ואני מברך אותו על כל התקדמות שהיא, לכל עובד מועצה אגב שפורש או שעוזב אותנו על מנת להתקדם באופן אישי, אני לא אעצור אף אחד מלהתקדם בחיים ובכלל, וזאת המדיניות גם שלי, זה גם מה שיהיה בעתיד.

גב' רונית ד. עייאש: מה אתה עונה לי לתשובה זה שאתה לא מתכוון לדווח על אף עובד שעוזב-

מר יוסף ניסן: אני אדווח בישיבת מועצה, במקרה הצורך אין לי בעיה, אני לא מסתיר שום דבר מאף אחד.

מר נפתלי אדר: הוא אומר שהוא ימשיך את מה שהיה.

גב' רונית ד. עייאש: הוא...

מר נפתלי אדר: הוא הסביר שמה שהיה בעבר כשאת היית חברה לא ימשיך.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר, לצערי לא הייתי ראש מועצה-

מר נפתלי אדר: היית חברה.

מר יוסף ניסן: אגב אם זה מאוד חשוב לך אין לי בעיה גם לעדכן אותך, תבקשי את זה אני אעדכן אותך.

גב' רונית ד. עייאש: בבקשה. אני שאלתי שאלה מה כוונת ראש המועצה החדש לעשות בעניין עדכון-

מר יוסף ניסן: לא, את כותבת: "מדוע לא מעדכנים?" זאת אומרת זה כאילו בעבר עדכנו ועכשיו לא מעדכנים. ככה זה משתמע.

גב' רונית ד. עייאש: לא, מדוע לא מעדכנים היום, עכשיו. ראש המועצה נוכחי מדוע הוא לא מעדכן.

מר יוסף ניסן: אני חושב שבסופו של דבר הבחירות הסתיימו ויש ראש המועצה חדש שמקבל החלטות ומנהל את המועצה, וצריך לכבד את זה, צריך לקבל את זה ולא כל הזמן לחפש מה לא בסדר ומה זה. ככה זה נראה, אבל בסדר זה עניין של גישה.

גב' רונית ד. עייאש: 15 שנה חפרת-

מר שלומי שטרית: בסדר אבל יש עוד 4.5 שנים...

גב' רונית ד. עייאש: 15 שנה חפרת.

מר שלומי שטרית: עוד 4.5 שנים יש עוד בחירות. תגידו לו רונית, עוד 4 שנים.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל 15 שנה הוא חפר, אז עכשיו זה גמרנו לחפור, הוא יעשה כטוב בעיניו? לא.

מר יוסף ניסן: האם צפויים עובדים נוספים לעזוב את המועצה? אני לא נביא.
מה המועצה-

גב' רונית ד. עייאש: לא, רגע, רגע, אתה לא נביא, כי לא אמרו לך שום דבר, כי לא קיבלת... אתה לא יודע על אף אחד שיודע שצריך לעזוב, זה מה שאתה עונה לי.

מר נפתלי אדר: תעדכני אם את יודעת.

מר יוסף ניסן: אם את יודעת-

מר נפתלי אדר: את יודעת יותר טוב מאיתנו.

גב' רונית ד. עייאש: אתה ראש מועצה נפתלי? תן לו לענות, אנחנו בעדכון ראש מועצה, תן לו את הכבוד נפתלי.

מר יוסף ניסן: זה עזר כנגדי.

גב' עדנה זטלאוי: נפתלי היה רוצה שמישהו יעזוב.

גב' רונית ד. עייאש: זה בטוח, זה בטוח.

מר יוסף ניסן: אז בבוא הזמן שיהיה מה לעדכן-

(מדברים ביחד)

מר יוסף ניסן: מה המועצה עושה בשביל לשמר את עובדי הבכירים המקצועיים? אנחנו עורכים ימי עיון, אנחנו לוקחים אותם לאתרים, עושים ימי גיבוש במועצה, בשבוע הבא יוצאים גם כן לירושלים. צריך לומר מילה טובה להסתדרות בבאר שבע בראשות מאיר בביוף, שהעמידו לרשותנו אוטובוס ויום עיון מלא על חשבון ההסתדרות, כל הכבוד, באמת שיהיה בריא. אני גם הודיתי לו באופן אישי התקשרתי אליו,

התקשרתי אליו והודיתי לו באופן אישי. טוב, נמשיך את הדיווח של ראש המועצה. מעון נחליאלי, אחד הנושאים הכאובים שאני ירשתי, מעון שלא מצליח להתרומם, להערכתי מסיבות מקצועיות. בסופו של דבר אי אפשר להצליח בלי ניהול נכון, אגב בכל תחום, אין הצלחה בלי ניהול, זה לא יכול להיות וצריך גם להשקיע וזה ביצה ותרנגולת ואנחנו יודעים את הדילמות האלה של תשקיע ואז תקבל, ואם לא תשקיע אז לא תקבל, והמעון במצב גרוע גם תחזוקתי וגם תדמיתי, וצריך פשוט לעשות שמה מהפך בכל הקשור למעון נחליאלי, ואנחנו כן רוצים לצאת לדרך חדשה עם המעון הזה, עם שיפוץ מסיבי. היינו כבר שם ביקרנו ראינו, יש המון המון מה לעשות שם, כולל ההצטיידות וכולל השיפוץ וכולל התדמית וכולל המכרז, כי יש שמה חברה שמנהלת את זה והם לא רוצים להמשיך, כי עוד פעם הם לא משקיעים את המשאבים הנכונים, מכיוון שהפוטנציאל קיים ביישוב, אנחנו יודעים את זה. יש פה גני ילדים פרטיים שעובדים ומשגשגים, אין שום סיבה שאנחנו נישאר מאחור במובן הזה. על אחת כמה וכמה שהמתקן הזה הוא מתקן שאין כדוגמתו בשום בית ושום מעון פרטי בלהבים.

גב' רונית ד. עייאש: יותר מזה 2 גנים פרטיים עומדים להיסגר.

מר יוסף ניסן: זה גם נכון.

גב' רונית ד. עייאש: יש פה משהו לא...

מר יוסף ניסן: זאת גם הזדמנות. אגב הייתי בסיור בעזריאלי במגדלים, אולי גם על זה אני אומר מילה, גם מהם הקימו גן ילדים, במתחם עזריאלי.

עו"ד קובי נודלמן: אבל יוסי לא רק זה, צריך גם לעצור את האישורים שהמועצה נתנה בעבר או התעלמה מפתחה של גנים פרטיים בבתים. ברגע שתעצרו את הדבר הזה אנשים יתחילו-

מר שלומי שטרית: לגמרי נכון.

מר יוסף ניסן: קובי, אני קצת חולק עליך פה-

עו"ד קובי נודלמן: על פי חוק מה זה.

מר יוסף ניסן: לא, אני חולק עליך פה.

מר שלומי שטרית: לא לפגוע בקיים.

מר יוסף ניסן: אני חולק עליך פה, אני אומר זו תחרות שמשרתת את התושבים-

עו"ד קובי נודלמן: אני אומר לך שזה לא חוקי.

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, ככול שאנחנו נהיה יותר אטרקטיביים-

עו"ד קובי נודלמן: זה לא חוקי.

מר יוסף ניסן: ככול שאנחנו נהיה יותר אטרקטיביים-

מר שמואל לביא: אתה צודק לגמרי צריך רישיון עסק צריך להיות מסודר.

מר נפתלי אדר: הם... רישיון עסק, מה הבעיה?

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: חברים, אני מאמין בתחרות, התחרות הזו היא בריאה, אנחנו חלק מהקהילה כאן, גם המועצה היא חלק מהקהילה, ואני רוצה שיקבלו את השירות הכי טוב, שההורים יחליטו איפה הילדים שלהם יהיו. ואם אנחנו לא נהיה אטרקטיביים אז הגן שלנו ייסגר, זה בסדר גמור וזה לגיטימי, וזה לא ייקרה כי אנחנו נעמוד עם היד על הדופק, ונדאג שזה לא ייקרה.

אדר' סלאבן פנוביץ': אגב סליחה יוסי, לפני כמה שנים דווקא הייתה ועדת ערר בנושא של שימוש חורג של גן ילדים, הוועדה המועצה לא הייתה, בגלל הסיבות

של תשתיות בעיקר ותנועה, לא אישרה-

עו"ד קובי נודלמן: וההחלטה של ועדת ערר לא הייתה מבוססת, הנתונים שנתנו שם לא היו נכונים, במקרה הייתי מעורב במקרה הזה.

אדר' סלאבן פנוביץ': לא, מה שהם אמרו, הם אמרו משהו אחר, הם אמרו תשמע יש בעיה כללית לאומית מבחינת המענה.

עו"ד קובי נודלמן: אין בעיה.

אדר' סלאבן פנוביץ': והם מעודדים את זה.

עו"ד קובי נודלמן: הם יכולים לעודד את זה, כשיש לך מעון סגור אתה לא צריך לעודד את זה. אתה צריך להביא מנהל טוב, אתה צריך להביא לפה אנשים טובים שינהלו-

אדר' סלאבן פנוביץ': אין קשר בין זה לזה.

עו"ד קובי נודלמן: בטח שיש קשר, כי אז לא הייתה דרישה אם זה היה פועל כמו שצריך.

אדר' סלאבן פנוביץ': אין קשר.

מר יוסף ניסן: אני חושב שאנחנו צריכים להיות מעולים, מעולים, מעולים, כדי שההורים יבואו ויאמינו בגן הזה, אגב זה הגן היחידי-

עו"ד קובי נודלמן: ... שצריכים להיות מעולים-

מר יוסף ניסן: זה הגן היחידי עם סמל, סמל מוסד, שלזה יש יתרון על פני כל גן.

עו"ד קרין כהן: יוסי יש לי שאלה, חשבתם אולי על רשתות? להביא רשת שתפעיל-

גב' עדנה זטלאוי: היו פה, כל הרשתות היו כאן.

מר יוסף ניסן: כל הרשתות שהיו.

(מדברים יחד)

גב' ליליאן אדרי: יוסי אפילו היו כאן שנים שהמועצה תפעלה.

גב' עדנה זטלאוי: כשהמועצה הפעילה זה עבד.

מר יוסף ניסן: לשמה אנחנו הולכים לניהול של המועצה.

גב' עדי זנד: אתה לא רצית, אתה העלית בפעם הקודמת הצעה שהמועצה תיקח את זה-

עו"ד קובי נודלמן: נכון, על זה אני מדבר.

גב' עדי זנד: שתפעיל את זה ותנהל את זה כמו שצריך עם בקרה.

גב' ליליאן אדרי: את לא שמעת מה שאני אמרתי רק.

גב' עדי זנד: בגלל שאת צרודה.

גב' ליליאן אדרי: אני מצטערת, 4 שנים אנחנו הפעלנו את זה עם גירעון שוטף של 350,000 ₪ כל שנה.

גב' רונית ד. עייאש: תודה, זה מה שרציתי להגיד.

עו"ד קובי נודלמן: למה?

גב' ליליאן אדרי: נעמ"ת היו כאן, ויצ"ו היה כאן-

עו"ד קובי נודלמן: אבל למה?

גב' עדנה זטלאוי: כי ההכנסות נמוכות.

גב' רונית ד. עייאש: ... אין מטפלות...

עו"ד קובי נודלמן: לא היו מספיק ילדים בגן הזה.

גב' עדנה זטלאוי: לא, היו 60 ומשהו ילד.

גב' רונית ד. עייאש: 65 ילד-

עו"ד קובי נודלמן: 65 ב-4 כיתות כאלה?

גב' עדנה זטלאוי: לא, ב-3 היו. הכיתה הרביעית נבנתה רק לפני מספר שנים.

גב' עדי זנד: יכול להיות שצריך להיות מספר, שהוא המספר שייצור את האיזון.

גב' עדנה זטלאוי: אני חושבת שהסמל מעון, ההכנסה היא נמוכה, זה צריך להתנהל כמו מעון פרטי בוטיקי.

גב' אורי אלימלך: אבל זה של התמ"ת לא יכולה להחליט-

גב' עדנה זטלאוי: זה לא של התמ"ת, את יכולה להחליט שזה לא של התמ"ת.

מר יוסף ניסן: חברים תקשיבו, כל גן פרטי כזה, כל חברה כזאת פרטית מעוניינת גם להרוויח, אנחנו לא רוצים להרוויח, אנחנו רוצים לתת שירות לתושבים-

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

מר יוסף ניסן: במובן הזה. זה הדבר הכי חשוב לנו. אז אנחנו לקראת המהלך הזה ואנחנו בודקים את כל האופציות ממש בימים האלה. מנהלת בית ספר, על פי דיווח שקיבלנו ממשרד החינוך הוגשו מעל 5 מועמדים, את המועמדים שמית אפשר לקבל רק ביום

הוועדה, ביקשו להיפגש איתי ואני לא נפגשתי עם אף מועמד, כי אני חושב שזה גם לא נכון. מה שאני כן יכול לומר לכם שהראיונות יהיו בסוף אפריל, לא נקבע עדיין מועד, ואני רוצה להגיד לכם שזה המינוי הכי מקצועי והכי נקי שיבוא בלהבים. אף אחד לא יתערב בו, האיש הכי מתאים ייבחר ואנחנו נדאג לזה, והנה אני אומר לכם אתם יכולים להיות סמוכים ובטוחים שלא יהיה כאן שום העדפה כזאת או אחרת, אני לא אתן לזה לקרות, כי זה השם של כולנו, זה העתיד שלנו, זה באמת אחת ההחלטות הכי חשובות שראש מועצה צריך לקבל עבור היישוב שלו.

גב' רונית ד. עייאש: איך זה ייעשה כשאתה אומר הכי נקי זה, איך זה ייעשה? זה משרד החינוך? זו ועדה של משרד החינוך שאתה יושב בה?

מר יוסף ניסן: כן. אני יושב בה. לראש רשות יש משקל מאוד גדול בוועדות האלה, אנחנו מכירים ויודעים את זה, ולכן התפקיד שלי זה לוודא, אגב גם חברי הוועדה האחרים יכולים להיות נתונים לבקשות ואילוצים כאלה ואחרים, אנחנו מכירים את זה, ההוא מכיר את ההוא וזה מכיר את הזה, וזה ממליץ, ואסור לנו להיות שם. ולכן אני אומר את זה שוב-

גב' רונית ד. עייאש: עד מתי מגישים את ה-

מר נפתלי אדר: הגישו הסתיים.

מר יוסף ניסן: הגישו כבר-

גב' עדי זנד: נסגר המכרז?

מר יוסף ניסן: נסגר כן.

גב' רונית ד. עייאש: כמה הגישו?

מערל 5, מערל 5. לא רצו פשוט לתת לנו שמות וזה, אמרתי או שאני נפגש עם כולם ביחד או שאני לא פוגש אף אחד, וגם כן כמובן תחת ייעוץ משפטי, ולא הייתי עושה שום מהלך שהוא לא מגובה משפטית. אבל גם זה לא ייקרה כי אין לנו את הנתונים אין לנו את השמות-

מר יוסף ניסן:

גב' עדנה זטלאוי: נקווה שבתוך ה-5 האלה יש מועמדויות ראויות.

מר יוסף ניסן: כן.

עו"ד קובי נודלמן: אפשר גם להחליט החלטה שלא...

גב' יהודית בלום: לא חייבים לבחור-

מר יוסף ניסן: לא חייבים לבחור בסיבוב הראשון, יש אפילו 3 סיבובים.

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו היה מהנדס באר שבע 3 סיבובים.

מר יוסף ניסן: בסדר גמור. עדלאידע ראשונה שלנו, שלי כראש מועצה, באמת השקענו בזה המון מחשבה ומשאבים, ובאמת הצלחנו לעמוד ביעד, כי ההתחלה היא מאוד מאוד חשובה, כשאתה הולך למהלך כזה אתה רוצה שהאירוע הראשון יהיה מוצלח, שכולם ייהנו ויקבלו את מה שהם מצפים ואפילו מעבר לכך, ובאמת עמדנו בכל היעדים שהצבנו לעצמנו באירוע הזה, השתתפו כ-1,000 איש בעדלאידע הזו, בנו פה 4 בובות ענק, היה באמת חוויה מרהיבה, ססגונית, הילדים נהנו, ההורים נהנו, וקיבלתי אפילו מחמאות מרונית דמרי עייאש.

גב' עדנה זטלאוי: מה שמגיע מגיע לא?

גב' רונית ד. עייאש: כמה עלה לנו הפרויקט?

מר יוסף ניסן: כמה אלפים בודדים, ממש לא בשמיים.

גב' רונית ד. עייאש: 8,000 ₪ עלה רק הבובות.

מר נפתלי אדר: זה בודדים, על אירוע כזה זה אירוע בודד-

גב' רונית ד. עייאש: לא, שאלתי כמה עלה.

מר נפתלי אדר: זה עלה בסביבות 10,000 ₪ הסך הכול של כל האירוע.

מר כפיר מימון: כל הכבוד.

מר יוסף ניסן: באמת לא הכול כסף, אני באמת-

גב' רונית ד. עייאש: היה כיף.

מר יוסף ניסן: בהזדמנות הזו אני מודה לכל המשפחות שנטלו חלק בבנייה של הבובות שהתגייסו.

מר נפתלי אדר: שזה בדיוק התהליך הכי חשוב בכל האירוע, שמי שבעצם הרים אותו מעבר לזה שהרעיון גובש פה זה תושבים הורים ילדים-

גב' רונית ד. עייאש: ... רק בגלל שאנחנו בנינו את הבובה הזאת.

מר יוסף ניסן: מצוין, מצוין, זו באמת קהילה בגדולתה ובמיטבה.

גב' עדי זנד: אני רוצה בהזדמנות הזאת לספר, אני לא יודעת עד כמה אתם יודעים אבל הייתה פה יוזמה של מישהי מהיישוב שקוראים לה מיכל למשחק הגמד והענק. ו-45 משפחות השתתפו, היה אפשר להירשם ולהשתתף. אני רוצה להגיד לכם שזה היה ממש נחמד. אני פגשתי 2 משפחות שלא הכרתי. 2 משפחות צעירות מצעירי היישוב, עם ילדים ממש קטנים, את גיסתו של כפיר פגשתי, גיסתך זו?

מר כפיר מימון: ענבר?

גב' עדי זנד:

כן. והסתבר שאני הייתי ענקית, אנחנו היינו ענקיים של ענבר והילדים המקסימים שלה, ומצד שלי הייתה לנו משפחה אחרת מרחוב עדעד ששיחקה איתנו וזה היה מאוד נחמד. אני חושבת שמשחק מהסוג הזה אפשר לאמץ אותו, ולתת לו קצת הדהוד יותר מסיבי, כי זה באמת כלום השקעה ותוצאות מאוד נחמדות ברמה של היכרות בין משפחות. אז אני רוצה לציין את מיכל, שאני לא יודעת את שם משפחתה.

מר יוסף ניסן: קלוג.

גב' עדי זנד:

קלוג, ולהזמין שבשנה הבאה חברי המועצה כולם ישתתפו במשחק.

מר יוסף ניסן: קלוג נבו אפילו.

גב' עדי זנד: נכון, נכון.

מר שלומי שטרית: חמודה מאוד וערנית.

גב' עדי זנד: היה מקסים.

מר יוסף ניסן:

טוב, משלחת למילווקי, אתמול אירחנו פה את הילדים עם ההורים, יוזמה של בחור בשם צביקה ביטן ושגית היקרים באמת אנשים יקרים, שהם יצרו את הקשר עם הקהילה, והם עומדים מאחורי המיזם הזה, ואנחנו חיבקנו אותו ב-2 ידיים. הכנו לכל הילדים מתנות שי יפה ומכובד עם חולצה ושקולד ומחזיק מפתחות, נכון? ורכשנו גם מתנות למנהיגי הקהילה שם. אני נפגשתי עם זו שתקבל אותו במילווקי, היא הייתה פה בארץ, אז נפגשתי איתה, היא אמרה לי: 'אני הולכת להיות איתם 24 שעות ביממה, הם ייהנו מאוד, מתוכננת להם באמת פעילות ענפה ומגוונת ומדהימה והם לא יישכחו את זה כל החיים' וזה

נכון, אגב גם אני שהייתי במשלחת נוער, זה משהו שאתה לא שוכח אותו לכל ימי חייך, מאוד ראוי ורצוי, מחזק גם את הקהילה שלנו גם פותח אותנו למקומות אחרים, מנטליות אחרת, תרבות אחרת, אנחנו מכירים את זה, ואין לי ספק שהם יקבלו ערך מוסף, ערכיות והם גם ייצגו אותנו נאמנה ונכונה. אני גם אמרתי להם שיעורי בית על המצב הגיאופוליטי, כדי שאם יעלו שאלות הם ידעו לענות, כי בחו"ל כמו שאמרתי להם חושבים שמדינת ישראל זה מדינה שרק טילים נורקים כאן ומלחמות ברחובות, אז זה בדיוק המקום שלהם להציג את הפן האחר של ישראל. ואני רוצה באמת, זאת הסנונית הראשונה ואנחנו רוצים להפוך את זה למסורת, שגם נארח פה משלחות, נשלח לשם, גם את הקהילה היהודית נקבל פה ובאמת יש פוטנציאל מאוד מאוד גדול, ויש עוד קהילות יהודיות שרוצות לעשות איתנו שיתופי פעולה. אני בעצמי קיבלתי הצעה לנסוע לטאיוואן ביולי, במשלחת של 3 אנשים מישראל, שמשרד החינוך הטאיוואני מארח, אז זה כרגע בבדיקה ואני אעדכן אתכם בהמשך.

שיתוף פעולה עם מועדון החברים, באמת פתחנו דף חדש עם מועדון החברים, היה כסף שעמד לרשותם בתאים הפוטו וולטאים שנמצאים על הגג של המועדון, וזה כסף שנמנע מהם במשך 5-6 שנים, את הכסף הזה המועצה קיבלה והייתה אמורה להעביר את זה לשם, והיו פה כל מיני מחלוקות, וחוסר בתקשורת. ואנחנו באמת נפגשנו עם הנהלת המתנ"ס כבר כמה פעמים, יש לנו שיתוף פעולה מאוד טוב והדוק איתם. גם את העדלאידע הם אירחו בבריכה כמו שאתם יודעים ופתחו את השערים, וגם על זה מגיע מילה טובה לעמי ולכל הנהלת הבריכה שישבו פה, ובאמת ראוי לציון. אז אנחנו העברנו להם את כל הכסף שעמד לרשותם בנושא של התאים הפוטו וולטאים, זה 153,000 ₪, והם קיבלו את כל הכסף עד השקל האחרון לפי החישוב שלהם, מה שהם העבירו לנו ככה הם קיבלו והם מאוד מודים ושמחים על כך.

שלא יבזבזו את הכסף הזה גם, הם זרקו 600,000 ₪ ואני חושב

מר שלומי שטרית:

יוסי שאנחנו צריכים להיות מעורבים במה שקורה שם. ההצבעה שהשבוע התנגדנו תשמע זה שערורייה. אנחנו רואים ש-600,000 שם שלנו של התושבים נזרקו לפח ואנחנו עוצמים עיניים, ואומרים לא מתערבים. תכנית לבריכה שם בבריכה הקטנה שם היא 600,000 שם הלכו לפח.

מר יוסף ניסן: לא הלכו לפח-

מר שלומי שטרית: הלכו לפח.

מר יוסף ניסן: זו תכנית שמתי שהוא תמומש-

מר שלומי שטרית: אף פעם התוכנית הזאת לא תמומש, מי ישקיע 4 מיליון שם על בריכה כזאת קטנטונת לחודשיים?

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: דרך אגב שלומי, שלומי בוא, אני אגב הייתי בישיבה הזאת של הנהלת הבריכה. לפני שנתיים קיבלו החלטה כן ללכת לפרויקט הזה, קיבלו החלטה ברוב. הביאו את התחשיבים, הם טעו קצת בדרך, בקיצור זה 2.4 מיליון שם ולא 4 מיליון שם.

מר שלומי שטרית: 2.4 מיליון שם ועוד ה-700,000 שם זה 3.1 מיליון שם, ותמיד יש חריגה, ומגיעים ל-4 מיליון שם.

מהקהל: איך זה יכול להיות 600,000 שם על תכנון בפרויקט שהוא 2.4 מיליון שם?

מר יוסף ניסן: עוד הפעם תקשיבו-

מר שלומי שטרית: זה הזוי.

מר יוסף ניסן: חברים, מי שחבר בוועד שם זה התפקיד שלו-

גב' רונית ד. עייאש: אם אנחנו מדברים... מטריד אותי לא פחות עצם הרעיון שהם רוצים לפתוח את הברכה למי שבא. שהם הזמינו את חברי גבעות בר, תושבי גבעות בר להיות חברים, התקשר אליי חבר אומר לי: 'רונית, הזמינו אותי לעשות מנוי בזה'.

מר שלומי שטרית: יוסי, אולי נזמין אותם פעם אחת לישיבה.

מר יוסף ניסן: אין לי בעיה, אין לי בעיה. אנחנו פה מנהלים דיון שלא כל כך קשור אלינו. יש שמה עמותה של חברים, שלא קשורה למועצה.

מר נפתלי אדר: זה לא רציני מה שאתם אומרים.

מר יוסף ניסן: מקבלים החלטות מנהלים את זה, אגב זה מתנדבים. זה מתנדבים שמקבלים החלטות.

מר שלומי שטרית: אנחנו חברי המועצה רואים מה שחברי ההנהלה שם עושים ו-

גב' יהודית בלום: רגע, אנחנו כמועצה מממנים-

דובר: הם... אתה לא יכול לעשות כלום.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: אני לא מקבל את הנושא הזה שזה עמותה ולא מותר לנו להתעלם, אני לא מקבל את זה.

מר שמואל לביא: אתה יכול לא לקבל את זה, יש פה יועצת משפטית יש חוק וזהו.

מר שלומי שטרית: אבל אני כרגע בא ואומר אני לא בא כופה את עצמי על העמותה, בשיתוף פעולה איתם ביחד מותר? מותר לייעץ? מותר לעזור?

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: לקבל 150,000 ₪ הם ידעו לקבל?

מר יוסף ניסן: אבל זה כסף שלהם, זה לא שלנו. זה שלהם, זה שלהם הכסף הזה לא שלנו.

מר שלומי שטרית: אז גם הברכה שלנו ואנחנו צריכים להיות מעורבים במה שקורה בברכה. לא ייתכן אם ההצבעה הזאת לא הייתה עוברת השבוע, הייתה עוברת, זו הייתה שערורייה 3 מיליון ₪...

עו"ד קובי נודלמן: יוסי, יכול להיות שאנחנו לא יכולים להתערב, אבל... אתה נותן להם כסף בסוף.

מר יוסף ניסן: אבל חברים תקשיבו-

מר נפתלי אדר: אף אחד מחברי ההנהלה הזאת לא יגיד לך: אל תזמין, אל תבקש לבוא להצטרף לדיון כזה או אחר אם תרצה, הדלתות פתוחות שמה, אתה מוזמן-

מר שלומי שטרית: אז בואו נשתף פעולה.

מר נפתלי אדר: יש שיתוף פעולה מצוין.

מר יוסף ניסן: מצוין, למה לא באת לישיבה? חבל, חבל. הישיבה הייתה פתוחה, כל מי שרצה לבוא הגיע, הכול בסדר.

עו"ד קובי נודלמן: אבל הם לא נותנים לדבר למי שלא חבר עמותה.

מהקהל: זה דבר אחד לבוא לשם בתור יחיד, וזה דבר אחר...

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: תראו אבל עוד הפעם יש הנהלה שנבחרה על ידי מינויי המועדון.

מר שלומי שטרית: אם ההנהלה טועה, אנחנו רואים שההנהלה שם טועה-

מר נפתלי אדר: אז הם מתכנסים פעם בשנה ומזמינים את כל חברי...

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: העלו להצבעה דמוקרטיה, אני לא מבין מה לא בסדר.

גב' עדי זנד: ... להזמין אותם.

מר יוסף ניסן: אבל אין לנו SAY שתבינו, אין לנו SAY שם אתם צריכים להבין.

גב' עדי זנד: בואו ננסה?

מר שלומי שטרית: בדיוק.

מר יוסף ניסן: אנחנו לא יכולים לכפות את דעתנו עליהם, וגם אין לנו עניין.

גב' עדי זנד: יוסי, ההיפך במקום לכפות את דעתנו את הלא כבר יש לנו, אולי... יגידו לנו כן, בואו ננסה.

מר יוסף ניסן: תחשבו זה בדיוק אותו דבר כמו שהם יגידו מה שקורה במועצה לא מוצא חן בעינינו, אנחנו רוצים לבוא ולהיות חלק מהזה, זה קצת תלוש מהזה. אבל בעיניי.

גב' עדי זנד: ... שהמועצה והתושבים הם בעלי הבית של להבים. והמועדון יושב בשטח של להבים, והעמותה היא עמותה ועדיין יש למועצה לפחות מנדט להזמין אותם לדיאלוג.

מר שלומי שטרית: נכון.

מר יוסף ניסן: אנחנו מקיימים-

מר שלומי שטרית: יש התדרדרות והתדרדרות והתדרדרות, ואנחנו לא יכולים להמשיך לצום עיניים.

מר נפתלי אדר: חבר'ה זה בסדר להגביר מעורבות, אבל זה לגמרי לא שונה אם עכשיו נחליט שלא מתאים לנו מחירי הבשר בסופר.

גב' עדי זנד: אנחנו יכולים לעשות חרם-

מר נפתלי אדר: גם הסופר בתוך להבים. מה הסופר הוא לא בתוך להבים?

גב' עדנה זטלאוי: הסופר הוא עסק פרטי.

מר נפתלי אדר: אם אתם רוצים להתערב תזמינו, אף אחד לא ידחה אתכם, תעשו את זה בשיתוף פעולה. אבל לבוא לפה ולהתלונן על משהו-

מר יוסף ניסן: רשמנו להזמין את הנהלת הבריכה לישיבה הבאה.

גב' עדנה זטלאוי: כן, אנחנו מזמינים אותם?

מר יוסף ניסן: כן, כן.

מר שלומי שטרית: כן יופי, רוצים לשמוע אותם.

מר יוסף ניסן: קיבלנו החלטה שמזמינים את-

מר שלומי שטרית: מעולה.

מר יוסף ניסן: בית ספר של החגים וקייטנה ד-ו, קובי אתה רוצה לומר כמה

מילים:

עו"ד קובי נודלמן:

כן, פרסמנו השנה, רצינו לתת מענה גם לכיתות ד' עד ו', א' עד ג' מקבילים סבסוד ממשרד החינוך, ויש להם קייטנה במהלך השבוע הראשון של חופשת פסח. רצינו לאור פנייה גם של ועד הורים מרכזי לתת מענה גם לילדים מ-ד' עד ו', בנינו תכנית משותפת ביחד עם המתנ"ס ועידן שעזר לנו. ופרסמנו את זה לילדים, זו שנה ראשונה, המועצה מסבסדת 50%-50 בעלות של ההורים, בקיצור הם משלמים את אותו מחיר שמשלמים מא' עד ג'. נראה איך זה יעבוד השנה, אני מקווה שזה יעבוד כמו שצריך ונמשיך הלאה.

מר יוסף ניסן:

מצוין. גם כן יוזמה טובה שאנחנו ברכנו. פגישה ברכבת בנושא חניונים. נערכה פגישה יחד עם המהנדס סלאבן היה איתנו ונפתלי ברכבת ישראל. רכבת ישראל בנתה את החניונים וגם את החניון הצבאי, במסגרת המשא ומתן שהתנהל מול ראש המועצה הקודם, הם עוד אז רצו להעביר 1.5 מיליון ₪, כבר דיברנו על זה, ושאנחנו נתחזק for life את הדבר הזה, הם מבחינתם השקיעו פה 20 מיליון ₪, ואנחנו עכשיו צריכים לשאת בעלויות של האחזקה. כמובן שזה לא היה מקובל עלינו, ואני גם אמרתי להם את זה. קודם כל כראש מועצה אני לא יכול לפטור אותם מארנונה, אין לי את הסמכות החוקית, גם אם אני רוצה לפטור אותם מארנונה. בזמנו הגיעו איתם לפשרה שמשלמים תעריף של נכס תפוס.

אדר' סלאבן פנוביץ': קרקע תפוסה.

מר יוסף ניסן:

קרקע תפוסה וזה 26 ₪, והתעריף של חניונים עומד על 60 ₪ למ"ר. אז אנחנו אמרנו להם שאנחנו מוכנים ב-60 ₪ למ"ר שהם יעלו את זה מ-26 ₪ ל-60 ₪ למ"ר ואנחנו נתחזק את זה, את החניונים. אנחנו הכנו תחשיב תחזוקה שנתי, ויש פה אחריות על שנים רבות קדימה, אנחנו מסתכלים תמיד 20 שנה קדימה,

וכמה עולה לתחזק את הגדרות ואת הכבישים ואת המדרכות, ועשינו תחשיב מדויק, זה נאמד במאות אלפי שנים בשנה, אבל הארנונה שנקבל תכסה את זה ואנחנו גם נוכל להשאיר כסף בקופה, הם צריכים לחזור אלינו עם תשובה. לדעתי יש על מה לדבר. אני בכל מקרה לא חושב שזה נכון להגיע איתם לסוג של מחלוקת שתמנע את פתיחת החניונים. צריך לפתוח את החניונים בזמן, הם אמורים לפתוח את החניונים בסוף החודש-

מר שלומי שטרית: לא, אני מבקש לא לפתוח לפני שההסכם סגור 60 ש. אני מכיר איך המערכות האלה עובדות. אחרי זה תרוץ אחריהם ואתה לא יכול לסגור. לא להתפתות.

מר נפתלי אדר: הישיבה הייתה ברוח טובה ויש מקום לאופטימיות-

מר שלומי שטרית: ישיבה רוח טובה תחתמו תשלמו כסף ואז אנחנו יכולים לדבר.

מר נפתלי אדר: בסופו של דבר אתה יודע זה צריך לבוא בהסכמה.

מר שלומי שטרית: אז בהסכמה בוא... נפתח את החניונים.

מר כפיר מימון: יש לי שאלה 60 ש לא זה לא מה שהם עושים לנו טובה. זה מה שבסמכות שלנו על פי חוק נכון?

מר נפתלי אדר: לא. יש תקדימים ממקומות דומים נוספים-

מר כפיר מימון: שהם הלכו איתם להליך משפטי ו-

מר נפתלי אדר: ששמה לא משלמים.

אדר' סלאבן פנוביץ': גם פה היה-

מר נפתלי אדר: אין תשלום גורף בכל חניון...

מר יוסף ניסן: אגב משרד הביטחון-

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: זה מאות אלפי שקלים בשנה, זה סדר גודל של-

מר כפיר מימון: זה בסוף רווחי אבל?

מר יוסף ניסן: בוודאי.

מר כפיר מימון: זאת אומרת אתה מכסה את הארנונה מול האחזקה?

מר יוסף ניסן: בוודאי, בוודאי, אין בכלל שאלה על זה.

מר נפתלי אדר: זה כל כך רווחי שאנחנו כבר מתכננים עוד חניונים נוספים.

מר שלומי שטרית: ויוסי עוד שאלה, ומה קורה עם האיסוף בנקודת איסוף?

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, שנייה, אני אדבר על זה. אתם צריכים להבין שיש מקומות אחרים בארץ שבבתי משפט הגיעו להחלטה, השופטים בבתי משפט, שמדובר בכלל בקרקע ציבורית ובחניון ציבורי שלא קשור גם רק לרכבת, זאת אומרת יש אנשים שבאים ומחנים. פה המצב הוא שונה, מכיוון שזה חניון שמשרת רק את הרכבת, והם בנו את הרכבת. אומנם הם לא בעלי השטח, אנחנו בעלי השטח, זה בקרקע בתוך הרשות שלנו, הם לא רכשו את השטח במכרז או בדבר כזה, אלא הם קיבלו הרשאה לתוכניות והם בנו את החניונים האלה, וזה בסדר גמור.

גב' רונית ד. עייאש: ה-60 ש' למ"ר הם גם ישלמו את ה-1.5 מיליון ש' החד פעמי?

מר נפתלי אדר: לא, זה או זה או זה.

מר יוסף ניסן: זו שאלה-

גב' רונית ד. עייאש: לא, בגלל זה אני, כי הייתה הצעה ל-1.5 מיליון ₪ בלי-

מר יוסף ניסן: לא דיברנו על זה, אבל אני לא אוותר על זה במהרה. יש את הכסף הזה ואפשר לקחת אותו.

גב' רונית ד. עייאש: או קיי.

מר יוסף ניסן: זה בסוג של המשא ומתן.

מר נפתלי אדר: הדיון התחיל בטענה שלהם שהם השקיעו 20 מיליון ₪, אז איך אתם עוד רוצים שאנחנו בכלל נשלם. אנחנו השקענו את זה-

מר יוסף ניסן: לרווחת התושבים.

מר שלומי שטרית: מה קיבלתי מהחניון הזה? מה יש לי? איזה "חיר" יש לי פה?

גב' אורי אלימלך: מה קיבלת מזה שיש רכבת בלהבים?

מר שלומי שטרית: לא, זה לא קשור לרכבת.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא קשור, הרכבת הייתה...

מר יוסף ניסן: שלומי אבל שילשו את ה-

מר שלומי שטרית: זה משהו שהוא לא טוב החניון הזה.

דוברת: תדעי לך שיהיה לנו פקקים מטורפים פה בתוך היישוב.

מר שלומי שטרית: אני דואג מהחניון הזה, כי אני פוחד שזה יהפוך להיות חניון שתהיה נקודת איסוף לעיר הבה"דים, זה לא חניון שמגיעים לרכבת, זה לא זה, זה חניון נוסף. אנחנו לא צריכים אותו בכלל.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: יוסי אני מבקש באמת לא לפתוח את זה עד שלא-

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו התבלבלתי באמת-

מר יוסף ניסן: אני אעשה לך סדר, אני אעשה לך סדר. רגע, אני לא סיימתי-

גב' רונית ד. עייאש: ה-60 ש זה לחיילים?

מר יוסף ניסן: בסוף-

מר כפיר מימון: יוסי, אני רוצה להציע משהו.

מר יוסף ניסן: רגע, שנייה, שנייה, אני לא סיימתי חכו, חכו, לא סיימתי.

גב' רונית ד. עייאש: הוא דיבר על הרכבת. מה זה קשור לחיילים?

מר יוסף ניסן: שנייה רגע-

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו תעשה סדר.

מר יוסף ניסן: אם יש בסוף שאלות אני אשמח לענות.

גב' ליליאן אדרי: יש שם 2 חניונים, חניון צבאי וחניון אזרחי.

מר יוסף ניסן: יש 2 חניונים, יש חניון צבאי סגור רק לחירום בלבד, ויש חניון של רכבת שהוא פי 3 מהחניון הקיים כיום.

גב' רונית ד. עייאש: ה-60 ש זה לרכבת?

מר יוסף ניסן: 60 ש זה תעריף חניון בלהבים, זה תעריף של חניונים בלהבים, זה 60 ש למ"ר. אני רוצה שתדעו שהצבא, אגב הוצאנו להם כבר

בהוראה שלי שומה לחניון הקיים שהיום שעושים עליו-

גב' ליליאן אדרי: של השוק.

מר יוסף ניסן:

גם שעושים עליו שוק ביום שישי, הוצאנו שומה למשרד הביטחון, הם בכלל מתנערים לגמרי מהדבר הזה, הם אומרים שזה לא משרת אותם רק יום או יומיים בשבוע, וכל השאר זה לא שלהם, אז הם לא צריכים לשלם בכלל, והם לא רוצים לשלם עליו בכלל ארנונה. במאמר מוסגר הם אומרים שם שהצבא משלם רק 30% מתעריף הארנונה על כל דבר שבשטח השיפוט שלנו של הרשות. זה נכון קרין? לא קרין משפטי.

גב' ליליאן אדרי: 30%.

מר יוסף ניסן:

30% זה משפטי, הם משלמים 30% מהתעריף.

מר כפיר מימון: הם שילמו 30%?

מר יוסף ניסן: לא, כרגע לא.

מר נפתלי אדר: עוד לא רואה כלום.

מר יוסף ניסן: בוא נתחיל מזה.

מר כפיר מימון:

אני רוצה רגע להתייחס לעניין של החניונים, אני חושב שדווקא יש בזה הזדמנות, אם חושבים אבל מספיק שנים קדימה, קריית המודיעין שאמורה לקום כאן, אין לנו זכות ארנונה בה. יש למיתר, עומר ולבני שמעון. מדובר על עשרות מיליוני ₪ ארנונה, עשרות מיליוני ₪ ארנונה. מי שמגיע לו ארנונה זה מי שיש לו או זיקה גיאוגרפית או זיקה אחרת. גיאוגרפית אין לנו, אנחנו יש לנו הזדמנות, ודיברנו על זה גם בבחירות שצריך לקחת את זה וצריך לתכנן את המהלכים נכון, כי זה סכומי כסף משמעותיים מאוד יוסי. יש לנו הזדמנות לייצר זיקה לקריית המודיעין על

ידי התחבורה, אנחנו מרכז תחבורתי, יש לנו פה תחנת רכבת, יהיה פה מחלף, אין מסילת רכבת שהיא מגיעה לקריית המודיעין. הם יצטרכו את ההסעות האלה לכמות גדולה מאוד של חיילים. הקצינים ימשיכו לגור ברמת השרון ברעננה ויצטרכו לנסוע, ואנחנו צריכים דווקא לחבק את החניון הזה, ולמנף אותו ודרכו לייצר זיקה לקריית המודיעין ואז לבוא גם לדרוש את הארנונה בגין קריית המודיעין. וזה סכומי כסף מאוד מאוד מאוד משמעותיים.

מר יוסף ניסן: מקובל מאוד וזה מן הסתם יעלה גם במערכת הבחירות הבאה. כי עד שיראו ארנונה מהדבר הזה-

מר כפיר מימון: זה שלך תכלס.

מר יוסף ניסן: אנחנו נעבור עוד 5 שנים. אבל הערה מאוד נכונה וזה משהו...

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, עוד פעם סדר, 60 ש' זה לרכבת. החניון הצבאי החדש שייבנה-

מר יוסף ניסן: שנבנה.

גב' רונית ד. עייאש: שנבנה שיימסר אוטוטו עליו אתם איך אומרים, האפשרות הייתה לקחת ארנונה והם דוחים גם מהחדש?

מר יוסף ניסן: לא, לא, לא.

גב' רונית ד. עייאש: אז זהו תעדכן פה.

מר יוסף ניסן: עוד הפעם-

גב' רונית ד. עייאש: כי על הישן הבנו שהם דוחים מקודם, מה קורה עם החדש.

מר יוסף ניסן: על הישן הם דוחים, זה בכלל עוד לא התחלנו לדון בו.

גב' רונית ד. עייאש: לא נדון.

מר יוסף ניסן: לא.

גב' רונית ד. עייאש: הבנתי.

מר נפתלי אדר: הם עוד לא מסרו אותו.

גב' עדי זנד: אז כל הדיון כרגע היה על החניון של הרכבת האזרחי.

גב' רונית ד. עייאש: אבל רגע לא משנה, גם את הרכבת לא מסרו ואתם בדיונים, אז למה לזה של הצבא-

מר נפתלי אדר: אבל זה ברור שדין החניון הקיים ודין החניון שיימסר הוא אותו דין, זה חניון צבאי וזה חניון צבאי, אותו דבר בדיוק. לא תהיה פה החלטה-

גב' רונית ד. עייאש: אני אוכל לעשות שימוש, פה עוד אני עושה שוק-

מר נפתלי אדר: אבל בהגדרה-

גב' רונית ד. עייאש: שם אני ייכנס לא יתנו לי, יש שמה גדרות יש שמה סגור.

מר שלומי שטרית: יוסי, בהגדרה זה נשאר חניון חירום אבל.

מר יוסף ניסן: כן, כן.

מר שלומי שטרית: לא נקודת איסוף לעיר הבה"דים, זה רק חירום. אני החשש שלי שזה יתחיל להיות מפה.

מר יוסף ניסן: טוב חברים בואו נתקדם.

מר שלומי שטרית: למה עיר הבה"דים יש להם את באר שבע.

מר שלומי שטרית: אבל מה הם צריכים את באר שבע, למה להגיע עד באר שבע ולחזור לשם, פה זו נקודה הכי צפונית-

מר נפתלי אדר: אוקיי טקסים, בואו נתקדם שלומי.

מר יוסף ניסן: בוא נתקדם שלומי, טקסים, אתה רוצה לומר כמה מילים.

מר נפתלי אדר: אנחנו לקראת יום הזיכרון יום השואה יום העצמאות, אנחנו כבר נכנסנו לישורת אחרונה בארגון, יש פה מסורת מדהימה, נפלאה, מכבדת מאוד, היום יתחילו לעשות את המפגשים הראשונים עם המשפחות השכולות, חלוקת תפקידים. יש כאן איזו מסורת שאנחנו כמובן מטפחים מכבדים וממשיכים אותה, וכשהכול יתחבר נעדיך אתכם מן הסתם גם כולנו נהיה נוכחים שמה-

מר יוסף ניסן: תקבלו הזמנה מסודרת.

מר נפתלי אדר: אתם תקבלו הזמנה.

מר יוסף ניסן: עוד דבר, ישיבת המועצה הבאה המתוכננת לחודש מאי לא תתקיים בשל ערב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל.

גב' עדנה זטלאוי: ... ימי זיכרון, יש פרויקט שכבר 3 שנים מתרחש בלהבים וזה זיכרון בסלון. הלוואי והוא היה צומח יותר מאיזה 10 בתים, הם לא מצליח לצמוח, אם מי מכם ירצה לארח או להביא-

גב' רונית ד. עייאש: אני אירחתי בשנה שעברה את מוזמנת-

גב' עדנה זטלאוי: בשמחה נשלב.

מר יוסף ניסן: אני גם אירחתי, אירחתי את יוסי אליעד לפני 3 שנים.

גב' עדנה זטלאוי: לא, וגם את צילה. נכון? אני שמעתי שאתה נרשמת גם השנה לא?
נרשמת או שאני טועה?

מר יוסף ניסן: לא, לא.

לסעיף 4 - דווח מנהלת מחלקת רווחה – גב' (עו"ס) אורי אלימלך.

מר יוסף ניסן: טוב אנחנו בנושא הבא. בישיבות שעברו דנו בנושא של מחלקת רווחה, עלו פה שאלות שהמחלקה הזו-

גב' עדנה זטלאוי: רגע, אבל זה הסעיף?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' עדנה זטלאוי: לא, החלטה על אי הצטרפות.

מר יוסף ניסן: לא משנה, התחלנו עם זה אחרי זה.

גב' עדנה זטלאוי: אין בעיה, אם החברים מסכימים אז אין בעיה.

מר יוסף ניסן: נחליף בסדר.

מר שלומי שטרית: מסכימים, מסכימים.

מר יוסף ניסן: ובאמת זו מחלקה-

גב' עדנה זטלאוי: זה בעקבות ההערה שלך.

מר יוסף ניסן: זה מחלקה שבאמת מאוד מאוד חשובה פה ומרכזית ביישוב. אני לא יודע כמה מכם יודעים על היקף העבודה והיקף המשימות והיקף העובדים גם, זו מחלקה עם לא מעט עובדים. והחשיבות

שלה היא מאוד מאוד גדולה. מטבע הדברים מחלקת רווחה זו לא מחלקה שמכניסה הכנסות. היא יותר גורמת למועצה להוציא כספים וגם במהלך השנה קורים דברים שאתה צריך לתת עליהם את המענה, החוק מחייב אותך. עוברת לפה משפחה עם ילד עם צרכים מיוחדים או סידור מפגרים במוסדות, זה דבר שעולה הון כסף. על הסעות ותשלומים למוסדות, ואין מה לעשות החוק מחייב אותך לשאת בעלות, הרשות המקומית היא זו שאחראית על רווחת התושבים-

גב' רונית ד. עייאש: מה שאמרת כרגע אבל מיוחס לחינוך לא קשור ל-, זה לא בתקציב רווחה.

גב' אורי אלימלך: לא, זה תקציב רווחה.

גב' רונית ד. עייאש: זה תקציב החינוך, הסעות לבתי ספר חיצוניים וכאלה-

מר יוסף ניסן: מוגבלויות.

מר נפתלי אדר: צרכים מיוחדים.

גב' אורי אלימלך: צרכים מיוחדים שנוסעים לתעסוקה נתמכת.

גב' רונית ד. עייאש: הא תעסוקה.

גב' אורי אלימלך: כן.

גב' רונית ד. עייאש: הם מדברים בית ספר וחינוך.

גב' אורי אלימלך: אז זה הסעות, לא, לא, לא.

מר יוסף ניסן: לא, אני לא אמרתי בית ספר וחינוך.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה.

גב' אורי אלימלך: צרכים מיוחדים.

מר יוסף ניסן: אוקיי, אורי בבקשה. אורי הכינה לבקשתי מצגת, שאנחנו נציג את זה?

גב' אורי אלימלך: כן, כן בטח. קודם כל נעים מאוד, אני אורי אני מנהלת את המחלקה בשנתיים וחצי האחרונות. אני מגיעה עם ניסיון של הרבה מאוד שנים גם ברווחה וגם תקופה כמפקחת במשרד הרווחה. והפרופיל של הרווחה בלהבים הוא דומה במקצת לפרופיל של עומר ומיתר והוא שונה כמובן מהערים הגדולות, למרות שאני מוכרחה להגיד, ידעתי את זה לפני וכמובן התוודאתי לזה כשהגעתי לכאן, צרכים של רווחה מתקיימים בכל מקום, הם פשוט מתנהגים אחרת. זה חותך אוכלוסיות בכל מקום יש הזנחה של קטינים, בכל מקום יש אלימות במשפחה, בכל ישוב יש פגיעות מיניות, אשפוזים פסיכיאטרים, סעד, עבודה עם הגיל השלישי. אני חושבת שהאופן שזה מתנהג-

מר יוסף ניסן: ניצולי שואה.

גב' אורי אלימלך: ניצולי שואה כמובן זה הגיל השלישי. אני חושבת שצורת ההתנהגות של זה היא שונה, ואחד הדברים וזה באמת אתגר מאוד גדול, זה לעמוד פה מול משפחות שכולם מכירים את האמירה של מצב סוציו אקונומי 9, אז מה בלהבים צריכים רווחה? כן, בלהבים צריכים רווחה ועבודת רווחה היא מאוד מאתגרת ולא פשוטה, כי אנשים מגיעים עם איזה שהוא עושר של מצב סוציו אקונומי של מקום עבודה מאוד מכובד, של אווירה שהם במקום גבוה, אבל לא תמיד זה בהלימה לאינטליגנציה הרגשית, ליכולות ההוריות, לתפיסה המשפחתית, לוויסות הפנימי. ולכן ההתמודדויות הם בסופו של דבר הם בין אישיות ותוך אישיות. זאת אומרת שזה לא משנה באיזה מצב ההורה נמצא, אם רמת הוויסות שלו היא לא טובה, אז הוא יכול להגיע לאלימות בתוך הבית וגם לדברים הרבה יותר חמורים. אז עם כל זה אנחנו מתמודדים, ובהגעה שלי ללהבים אחד הדברים שבזמנו ראש המועצה מאוד עודד והיום ראש המועצה הנוכחי מאוד מקדם, אז זה כל הנושא של פרויקטים ביישוב, שקשורים לרווחה חלקם בממשק

חלקם הם זרוע ביצועית של הרווחה, מתוך איזה שהיא הבנה שרווחה זה לא התפיסה הקדומה שזה סעד, שזה החוק 1965 חוק הסעד, אנשים שלא היה להם אוכל במקרים, היום זה פחות במדינה בכלל ובוודאי בלהבים. אבל זה לא פוטר אותנו מלתת מענים שהם מענים סוציאליים, שזה ההפרדה. אז כל המענים האלה ניתנים, וכמובן לצד זה יש את המענים שהם במסגרת החוק, כל מה שקשור לחוק נוער, להגנה על קטינים, כל מה שקשור לסדרי דין, תסקירים לבתי משפט שלצדרי בלהבים יש הרבה מאוד תסקירים בגין גירושים, הממשק בין חוק נוער לסדרי דין הרבה מאוד עובד פה, כי הרבה ילדים חשופים לפגיעות בגלל גירושים שהם נצבעים בהרבה מאוד קושי בין הורים וכל מיני אינטריגות, וכל מה שקשור לאפטרופסות. תכף תראו את הגידול של הגיל השלישי, אז ברגע שיש גידול של הגיל השלישי ותוחלת החיים גדלה, אז יש צורך לעשות את הסקירה האפטרופסות, כי הילדים צריכים להיות אפטרופסיים על ההורים שלהם, תהליכים שהם תהליכים חברתיים שקורים, ואנחנו רואים אותם היום בלהבים, ככה שמאוד באים לידי ביטוי. אז השתדלתי לתת במצגת הזו איזה שהיא סקירה, ולפני הכול תודות לעובדות שעובדות במחלקה, ואני אשמח שפעם תפגשו אותן, עושות עבודת קודש, בלעדיהן זה לא היה מתקיים כל עבודת המחלקה. וכשאנחנו צריכים לגדול אז זה אומר שאנחנו עושים עבודה, ואנחנו מצדיקים את זה בנתונים, כי אחרת פה לא היו מאפשרים את זה. וכמו שאמר יוסי, התושבים הם התושבים של להבים, משרד הרווחה מקצה 75% מהתקצוב של פעולות הרווחה, 25% זה של המועצה. אין ספק שזה הרבה הוצאות ו-0 כמעט הכנסות, אם כי בעתיד בזמן הקרוב אנחנו במגמה לפתוח איזה שהוא פרויקט שכן תהיה השתתפות הורים, כי שוב אני מאוד מאמינה שגם הורים שצריכים לקבל סיוע מהרווחה צריכים לתת איזה שהיא השתתפות עצמית, אני חושבת שזה משהו שהוא מחייב, אני חושבת שזה גם מאוד מכבד אנשים, שהם יודעים שהם משלמים עבור השירות שהם מקבלים, גם אם זה לא סכום שהם היו משלמים אותו בחוץ, וכן אני חושבת שאנשים פה צורכים שירותים, ועשינו כמה פיילוטס ואפשר לראות את זה. אז אין לנו הרבה זמן, אני אשתדל ככה להתייחס. התייחסתי לתוכנית הרפורמה, הרפורמה זה בעצם התוכנית שהיום היא מאוד ככה במשרד הרווחה, אנחנו כבר סיימנו אותה. כל התיקים

של מטופלים ברווחה הם ממוחשבים, הכול עם תכנית טיפול מוגדרות, עם משימות שהן מאוד מאוד ברורות שצריכות להתבצע הכול מדיד, זה תכנית טיפול שנבנות עם המשפחה ולכן אנחנו במעקב תמידי אחרי מה המשפחה זקוקה, לאיזה פרקי זמן, והכול עם תוצאות מאוד מאוד מובנות. זה לא כמו בעבר שהיו תיקים של הרווחה ואפשר למלא ואפשר לא למלא, היום כל דבר נמצא במחשב וגם אנחנו מבחינת המשרד כל הזמן בבקרה על תכניות הטיפול. אני אתן ככה איזה שהיא סקירה, לקחתי אחורה משנת 2017. בשנת 2017 נפתחו 25 תיקים נוספים, כשאני מדברת על תיקים אני מדברת על בתי אב. ב-2018 – 42, והיום אנחנו ב-2019 לא הרבה זמן כבר 15, מספר בתי אב שמוכרים במחלקה 227, מספר מטופלים 524. יש לכם פה את הצמיחה כמו שאתם רואים, אנחנו תמיד במגמת עלייה. שוב, יש מי שיגיד לצערנו, אני חושבת שכל זמן שיש אנשים שצורכים את השירות, אז לטובתנו שיש שירות שהוא יכול לתת להם מענה.

עו"ד קובי נודלמן: איך את מגיעה אליהם אורי?

גב' אורי אלימלך: אני לא מגיעה.

עו"ד קובי נודלמן: הם מגיעים?

גב' אורי אלימלך: השירות במחלקת הרווחה הוא שירות וולונטרי. זאת אומרת שכל אדם מהיישוב יכול לפנות ובהתאם לצורך ושזה עומד בקריטריונים של המשרד, אנחנו תחת הפיקוח המקצועי של משרד הרווחה, אפשר לפתוח תיק ולסייע. המקרים היחידים שבהם השירות ניתן ללא בקשת התושב זה במקרים שיש בהם סדרי דין וחוק נוער, שאז הפניות מתקבלות בבית המשפט, ואנחנו מחויבים להתערב וזה בעצם המקרים הקשים ביותר, כי אז אנחנו חודרים לתוך משפחה-

גב' עדי זנד: שלא רוצה...

גב' אורי אלימלך: שלא בהכרח רוצה את הכניסה שלנו ובדרך כלל זה בקונפליקט. כי אם אנחנו עושים תסקיר של סדרי דין אז מן הסתם לא היו הסכמות בבתי

המשפט, מה שאומר שאנחנו צריכים להיות אלה שנותנים תסקיר שמראה את הכוחות ואת החולשות של 2 הצדדים, ובסופו של דבר להכריע. שוב, אני אגיד את מה שאני אומרת תמיד לפונים, אנחנו לא שופטים, אנחנו רק ממליצים. ההחלטות שלנו הם נקבעות במסגרת ועדות תכנון וטיפול, אנחנו ממליצים לבית המשפט, כן יגידו פונים אבל ההמלצה שלך אורית בסופו של דבר היא מה שמתקבלת לא תמיד. אני אומרת את זה, ובאמת אני עושה גם את סדרי דין וגם חוק נוער, אני יודעת להגיד שיש מקרים שביט המשפט בודק שוב פעם ויופי שכך. הרבה פעמים אני אומרת האחריות של סדרי דין והאחריות של חוק הנוער היא מאוד מאוד גדולה, ואני תמיד שמחה על זה שביט המשפט מפקח על זה, כי אני לא רוצה את האחריות 100% רק עלינו. נתתי ככה איזה שהוא חתך של נזקקויות זה נקרא, שבגינם בעצם פונים ופותרים תיק, וככה זה גם מופיע מבחינת המשרד ואת הגידול. משפחות חד הוריות רואים שמ-2016 ל-2019 יש לנו גידול של 100%. נכויות פיזיות נפשיות ילדים נוער ומבוגרים, זה כולל גם אשפוזים פסיכיאטריים עליה של 58%. קשיים בקשר הורה ילד חוק נוער, שזה החלק הכי קשה לעשות בכלל, ואם אתם רואים קצת חדשות אז רק אתמול בערערה שרפו את המחלקה, לפני שבועיים בתל אביב היכו פקידת סעד, אלימות מאוד מאוד קשה סביב חוק הנוער, שוב זה תחום מאוד רגיש, אני יכולה הרבה פעמים להיכנס רגע לנעליים של המשפחות ולהבין את הקושי, פה בלהבים תודה לאל שלא נצטרך זה להגיע לבתים ולהיכנס באמת לקישקה שלהם, וזאת חדירה לפרטיות, ואני חושבת שזה צריך להיעשות בצורה מאוד מאוד רגישה ומושכלת. ועדיין יש אנשים שמאוד קשה להם עם זה, והתגובות היום הם אלימות ולא פשוטות. אז יש פה את הקשיים הורה ילד גם 72%, אלימות בין בני זוג סכסוכים וגירושים גם עליה של 48%, והגיל השלישי שזה פרמטר שגם אותי הוא הפתיע עליה של 285%, זה המון, זה המון, וזה מצריך המון יחידות זמן, וזה מצריך הרבה מאוד עבודה עם הרבה רגישות, כי אנחנו רואים את הגיל השלישי שהוא ממש מתיילד בתקופת ההתבגרות שלו, ורמת הרגישות שלנו צריכה להיות הרבה יותר מאשר עבודה עם ילדים, וזה לא פשוט. יש פה גם כן זה מוצג פה בגרף, כדי שתוכלו לראות את זה, זה גם הצרכים וגם הגידול. נתתי פה איזה שהיא סקירה לגבי הנושאים שמטופלים ברווחה, אז כל

הנושא של אובדנות ילדים מתבגרים ומבוגרים, אלימות במשפחה, גירושין, קשיים כלכליים, כן, בלהבים יש קשיים כלכליים. אני חושבת שאחד הדברים שהשכלנו לעשות כאן במחלקה זה באמת להתייחס באופן שהוא מידתי. אם בבאר שבע אין סיכוי או בעיר אחרת, אין שום סיכוי שמישהו היה מקבל סיוע בחוג לילד שלו כשהוא נמצא במצב כלכלי קשה פה בלהבים, כי ההכנסה שלו היא יחסית גבוהה, כי את הכול אנחנו עושים, כמובן הכול ממוחשב, הכול על פי תע"ס, פה בלהבים אחד הדברים שיצרנו בהם שינוי, זה שאנחנו צריכים להסתכל בהלימה. כי ילד פה בלהבים שההורים שלו מתגרשים ועכשיו מה שעומד לנגד עיניהם גירושין והאגו והנקמה, עדיין ההורה שנשאר בבית משתכר בסכום יפה, זה לא אומר שהוא יכול לממן חוג, ואותו ילד הוא ילד נפגע, כי אם ייצא מהחוג אז שוב נפגעת לו קבוצת ההשתייכות, ואנחנו מאוד מאוד משתדלים לתת ממש להסתכל על הדקויות האלה ולא רק ללכת לפי מבחן ההכנסה, מה שקורה ברוב הערים ומה שמקובל בעצם בתע"ס, כל דבר כזה מצריך מאיתנו אישור חריג, אבל עם זה אנחנו מתמודדים. דיונים כמובן מקצועיים, ליווי פרטני עם כל הממשקים שאנחנו עובדים איתם, הדרכות, פגישות עם קטינים והורים בנושא של חובת דיווח, כל מה שקשור לחוק הנוער, ועדות מתוקף חוק, ועדות היגוי ושולחנות עגולים, ביקורי בית, תרגילים, כתיבת דו"חות ועבודה כמובן עם הפיקוח. במסגרת משפחות אני אתן בריף, אנחנו כבר פתחנו מה שנקרא נתיבים להורות, אתם בטח מכירים מרכז לילד ולמשפחה שזה בגדול, במשרד כבר לפני כמה שנים החליטו לעשות נתיבים להורות שזה נותן מענה למקומות קטנים, לא צריך כדי לפתוח לצורך העניין מרכז הורים וילדים צריך 100 משפחות שעומדים בקריטריונים. נתיבים להורות זה הרבה יותר מצומצם, זה עבודה עם משפחות, חיזוק קשר הורה ילד, טיפולים זוגיים, טיפולים משפחתיים, טיפולים דיאדים, המטרה היא באמת לתת איזה שהוא חוסן במצבי דחק, עשינו פיילוט, כי בהתחלה ככה האמירה הייתה אנשים בלהבים לא יבואו יעדיפו לקנות שירות בגלל הנראות, שאין ספק שאנחנו מתמודדים עם זה כל הזמן עם הנושא של הנראות, שזה דיון בפני עצמו, אבל כן אפשר היה לראות שברגע שמנגישים שירות וברגע שמכבדים את המשפחות, וברגע שזה נעשה כמו שאמור להיות ברווחה בצורה דיסקרטית וכמובן

אנחנו מגייסים כוח אדם מיומן ומקצועי, אנשים מגיעים ויש לנו רשימות המתנה. אז עכשיו אנחנו בשלב שיש מקום שאני מקווה שהוא ייועד לטובת זה בגיוס משאבים, ולהקצות איזה שהוא מקום שהוא טיפולי שנותן את המענה, ואת התקציב כבר קיבלנו. איתור משפחות לבניית תכניות טיפול. מעון נחליאלי אפרופו, לפני שנה קם צורך, ואני חושבת שהצרכים מגיעים מהקהילה, אנחנו רק צריכים להקשיב להם. משפחות שהם זקוקים למעון, אבל אין להם את היכולת לממן מסגרת. יש מבחינת המשרד מימון למה שנקרא ילדים שנקראים ילדים בסיכון, לאו דווקא הסיכון שאנחנו חושבים עליו, זה יכול להיות סיכונים מסוגים אחרים, לפי פרמטרים של המשרד, אבל כדי שאנחנו נוכל לסייע אנחנו צריכים שהמסגרת תוכר מבחינת משרד הרווחה, זה לא קשור לתמ"ת, זה קשור למשרד הרווחה. ופנינו וביקשנו ופתחנו סמל מסגרת במעון נחליאלי, ויש שם ילדים פעוטות ותינוקות שהם משולבים בגן, שאנחנו יכולים לסייע למשפחות במימון של זה. ופיתוח תכניות לנוער שהם בתהליך עבודה, שזה האתגר הבא להיכנס יותר לנוער. הגיל השלישי יש פה הרבה מאוד מענים, יש גם מענים פרטניים, מיצוי זכויות כל הנושא של חוק סיעוד, שהיום עובר גם רפורמה והרבה ממנו יעבור לביטוח לאומי, וכבר אני אומרת פה בשולחן הזה יהיו הרבה מאוד בעיות עם זה, כי כל הסמכויות של הסיעוד עוברים לביטוח לאומי, ביטוח לאומי לא מרושת עם מספיק עובדים ואנחנו-

ולא אוהב לשלם.

גב' עדי זנד:

גם לא אוהב לשלם וגם הסיכוי שהוא יוכל לתת את המענה שאנחנו נותנים, בכלל לא רק אנחנו, בכלל כל הערים, הוא לא יכול להגיע לאותו רמת שירות של אישי, ואנחנו מדברים פה על גיל שלישי וזה הולך להיות בלגן, אבל ברגע שייקחו מאיתנו את הסמכויות אנחנו לא יכולים לסייע, שזה משהו שחשוב לי להגיד אותו בשולחן הזה, כי אני יודעת שיהיו הרבה מאוד בעיות, אנחנו כבר נתקלים בזה. כבר נתקלים שאנחנו מנסים לאט לאט ליצור איזה שהיא הבנה שעוד מעט לא נוכל לתת מענה-

גב' אורי אלימלך:

למה? מה קרה השינוי הזה?

גב' ליליאן אדרי:

גב' אורי אלימלך:

כי המדינה החליטה להעביר את זה לביטוח לאומי. מסגרות חוץ ביתיות בתחום הזקנה, מרכז מופת נופת לאוכלוסייה בוגרת, יש מרכז מופת אחד, אנחנו פתחנו עוד מרכז, הוא לא ייקרה מופת הוא ייקרה קפה אירופה בגלל עניינים תקציביים, אבל הוא ימשיך לעבוד, קרוב ל-70 אנשים של הגיל השלישי מגיעים לכאן 5 פעמים בשבוע, מקבלים ארוחה חמה, הם משולבים בהרבה מאוד פעילויות מגוונות וזה רק גדל. אני אמשך, עבודה קהילתית, עבודה קהילתית גם בלהבים מאוד מאוד מפותחת. גיוסי מתנדבים, קבוצות בני משפחה מטפלים פתחנו קבוצה, אתם יכולים לראות פה יש פה הרבה הרבה מאוד פרויקטים. נראות בטיחות וביטחון, כמו שאתם רואים אני מנהלת את מכלול האוכלוסייה מספר 2, כי יוסי הוא מעל, כל התאים שאתם רואים תא בריאות, תא רווחה קהילתי, התערבות, תמיכה, חללים, פסח, תא כוח אדם, הם תחת מינהלת מכלול אוכלוסייה, ובמהלך כל השנה אנחנו דואגים לעשות הכשרות. לכל תא יש נציג גם של המועצה וכמובן גם מתנדבים שהם נמצאים בתוך התאים האלה, ושלא נזדקק כמובן. נעשו תרגילי תרחישים, סדנאות למתן תמיכה נפשית ראשונית בעת חירום סדנה למתנדבים בנושא מענה טלפוני בשעת חירום, וסדנה לצוות בשורה מרה. אנחנו משתדלים לעשות את זה בשיתוף מיתר ועומר, אבל כן אני שמה את זה פה, ראויים לשבח, גם מבחינת כמות המתנדבים וגם מבחינת המוכנות שלנו, להבדיל בעיקר מעומר. תקציבי הרווחה, אני אומרת את זה, זה לא סוד זה לא רכילותי זה ידוע.

מר נפתלי אדר: אוי ואבוי-

גב' עדי זנד: תמיד ידענו שאנחנו טובים יותר.

מר נפתלי אדר: אוי ואבוי לך אם לא היית אומרת את זה.

גב' אורי אלימלך: הא אוי ואבוי לי, כן. עוד פעם זה לא בהשוואה, אני חושבת שאנחנו-

גב' רונית ד. עייאש: מה שמגיע מגיע.

גב' אורי אלימלך: מה שמגיע מגיע. אני חושבת שאנחנו עושים-

גב' רונית ד. עייאש: מה שמגיע...

גב' אורי אלימלך: שוב, אני לא חושבת שאנחנו עושים משהו שהוא מעבר, אנחנו עושים את מה שצריך, אבל אין מה לעשות אנחנו תמיד ביחס, אי אפשר לקחת את זה, וביחס אנחנו לאלה ולאלה. תקציב הרווחה, תקציב הרווחה הוא שנתי הוא מחולק ל-2. יש תקציב פעולה שהוא כספי, ויש תקציב שהוא כמותי שהוא השמות. בתקציב פעולה כספי אנחנו יכולים, יש לנו יותר שליטה, זאת אומרת שאני בתחילת שנה ליליאן מבקשת ממני להעביר אליה איזה שהוא אומדן של כמה במהלך השנה אני חושבת שאני אצטרך תקציב פעולה, למשל אני אתן דוגמא בכל מה שקשור להפניה נלך להארדקור, להפניה לענבל, ענבל זה מקום שמטפל בפגיעות מיניות. אז אני יכולה להגיד באופן יחסי לשנים קודמות, אני חושבת שהשנה אני אצטרך 20,000 ₪. זה אומר שמתוך זה 25% 2,500 ₪ הרשות צריכה לשלם. זאת אומרת שיש לי פחות או יותר אפשרות לאמוד את זה. תקציב פעולה נוסף זה יכול להיות כמה אני צריכה לעבודה קהילתית, אז אני יודעת יש לנו תכניות קדימה לכל השנה, אני יכולה להגיד בסביבות 10,000 ₪. זה תקציבים שהם פחות או יותר אני יכולה לצפות אותם, אם כי תמיד יש חריגות. התקציבים הכמותיים זה מה שיוסי דיבר עליו זה השמות. אני לא יכולה לצפות את זה, אני יכולה להגיד נכון לשנה יש לנו תקציב שאנחנו צריכים 250,000 ₪, 25% של הרשות, אתם יכולים לעשות חשבון, אבל אם פתאום יש לנו הגירה, יש לנו הגירה של משפחה שמגיעה שמספיק שיש שם מושם אחד אז רק לסבר את האוזן, עלות של הועדה למושם במסגרת חוץ ביתית היא בסביבות 15,000 ₪, תכפילו את זה ב-12 תעשו 25%, מספיק 2 כאלה אנחנו יכולים להגיע לגירעון של כמה בערך 100,000 ₪, וזה משהו שאנחנו לא יכולים לצפות אותו. היתרון שלנו זה שמשרד הרווחה ברגע שאנחנו פונים אליו, כמו הרשות הוא לא יכול להגיד אנחנו סוגרים את הדלתות אנחנו לא יכולים לתת מענה. אז משרד הרווחה ייתן לנו 75% אבל המועצה לצורך העניין תיכנס לגירעון של 25% שאותם לא לקחנו מראש בחשבון. וזה

לשאלתך רונית איך זה שכל שנה הגירעון גדל. אז הגירעון שוב הוא גדל באופן יחסי, וזה חלק מעבודת השירות שלנו.

גב' רונית ד. עייאש: אני-

גב' אורי אלימלך: רגע, אנחנו עד הסוף. הראיתי ככה איזה שהוא תקציב, תקציב 2017 היה 2.9 מיליון ₪, משרד הרווחה כמו שאתם רואים כמה הוא נותן, אחוזי הניצול היו 82.4, עכשיו פה יש משהו נורא חשוב להגיד, התקציב של הרווחה הוא לפי סעיפים, זאת אומרת שגם אם הסך של ה-25% היה נגיד 655,000 ₪ זה נגיד ב-2018 וסיימנו ב-800,000 ₪, זה כי יש סעיפים תקציביים שאנחנו לא יכולים לגעת בהם, אם לא קיבלנו 75% מהמשרד אנחנו לא יכולים להוציא מהמועצה 25%, זה נכון להיום ככה זה פועל. ולכן אתם תראו סעיפים תקציביים שבהם יהיה 150% וסעיפים תקציביים של 0%, כי אנחנו עוד לא נגענו בהם, מכל מיני טעמים. וכמו שאתם רואים כל השנה התקציב גדל. שוב המשרד בדרך כלל מכסה לנו גירעונות, אבל הוא מכסה את ה-75% שלו, את ה-25% של המועצה, המועצה צריכה לכסות וזה בעצם הגירעון וזה ככה מה ש-

גב' ליליאן אדרי: לא, לא, תדייקי, 25% זה לא גירעון. אנחנו מתקצבים גירעון, אז כך שזה לא גירעון.

גב' רונית ד. עייאש: המונח, המונח הוא לא נכון.

גב' אורי אלימלך: המונח בדיוק, גם אמרתי ליוסי, לי מאוד קשה עם המונח, זה לא מראש גירעוני, זה כמו להגיד שמראש גירעוני, מה עוד נותנים פה רק שירות ולא מקבלים כסף?

עו"ד קובי נודלמן: ... זה הוצאה.

גב' אורי אלימלך: זה הוצאה.

דובר: ביטחון.

מר יוסף ניסן: אבל ביטחון יש לך הכנסות.

גב' אורי אלימלך: אבל אי אפשר לקרוא לזה גירעון, זה הוצאה.

(מדברים יחד)

גב' ליליאן אדרי: במונחים של עסקים-

גב' רונית ד. עייאש: המונח גירעון הוא לא נכון.

גב' ליליאן אדרי: זה...

מר יוסף ניסן: ההוצאה גדלה.

גב' אורי אלימלך: ועכשיו אני רוצה לדבר על החוסר הלימה, וזה חשוב לי להגיד. הפעילות של המחלקה גדלה, כמות העובדים במחלקה לא גדלה באופן יחסי, היא לא גדלה. על כל 25% משרה אנחנו צריכים להוכיח למשרד הרווחה כל הזמן שאנחנו מצדיקים את זה.

מר נפתלי אדר: נחיצות.

גב' אורי אלימלך: כל הזמן נחיצות. המועצה לצורך העניין לא מתקצבת תקנים בלי שמשד הרווחה מתקצב אותם. אני מייחלת-

גב' עדנה זטלאוי: מי שמאשר, הוא מי שמאשר.

גב' אורי אלימלך: רגע, אחר כך מאשר.

גב' עדנה זטלאוי: היא לא יוצאת למכרז בלי שהוא מאשר תקן.

גב' אורי אלימלך: מי?

גב' עדנה זטלאוי: משרד הרווחה.

גב' אורי אלימלך: נכון, אבל אין תקנים שרק המועצה מתקצבת, הלוואי ונגיע ליום שלמועצה יהיה-

גב' ליליאן אדרי: אפילו תקנים מוניציפאליים שצריכים הם לפעמים לא מתקצבים.

גב' עדנה זטלאוי: יש קצת במזכירת המחלקה ועובדת הזכאות 17%.

גב' אורי אלימלך: נכון, נכון. יש מעט מאוד שהמועצה נתנה, אבל גם באופן יחסי עדנה לעבודה, זה לא יעזור, אין הלימה המשרד יודע את זה, אני כל הזמן בדין ודברים איתו, ואני מקווה שבאיזה שהוא שלב זה יהיה אחרת.

גב' עדנה זטלאוי: זה בכל המדינה ככה, אנחנו לא שונים מכל המדינה.

גב' אורי אלימלך: נכון, נכון, אבל אני יכולה להגיד שבהרבה מאוד מועצות שיש להם יותר כסף, המועצה... מתקנים.

גב' עדנה זטלאוי: משלימה.

גב' אורי אלימלך: בוודאי. אז יש לנו את דורית שהיא מזכירת המחלקה ועובדת זכאות שהיא ב-50%, את בתיה סיטי שתחזור מחופשת לידה-

גב' עדנה זטלאוי: היא כבר חוזרת אוטוטו.

גב' אורי אלימלך: נכון, שהיא ב-50% היא גם עושה עבודה קהילתית, היא עושה את כל העבודה הקהילתית שראיתם את מספר המשימות שלה. יש את שירן שהיא גם ב-50%, שהיא עובדת עם משפחות. ותודה לאל היא יצאה לסדרי דין בתקווה שהיא תיקח ממני את זה, כי אני לא יכולה לעשות, תכף אתם תראו זה לא מידתי. יש את שירי עובדת די חדשה עושה עבודה, הן כולן עושות עבודה מדהימה, באמת כולן. שירי עובדת עם אזרחים ותיקים ויש אותי ב-80% משרה, שאני עושה את כל עבודת

החוק את כל ההדרכות, את פיתוח פרויקטים, שוב אני מקווה שזה באיזה שהוא שלב יתאזן, נכון לעכשיו וזה בהמשך למה שאת העלית, קיבלנו חצי תקן ובעזרת השם החצי תקן הזה יאויש ואנחנו נוכל לנשום יותר לרווחה. גם במסגרת הפרויקט של נתיבים להורות קיבלנו תקצוב בתוך תקציבי הפעולה לעוד חצי תקן, שהמטרה היא ששירן שהיא בעצם כבר עובדת מחלקה ועובדת עם משפחות, שהיא רוצה להתקדם והיא רוצה היום להעלות את אחוזי המשרה שלה וכמובן אנחנו מעודדים אנשים שיישארו בתוך המערכת, ניגשה למכרז, ועוד 25% של אם בית שאנחנו מייעדים את זה, גם דורית ניגשה למכרז-

גב' עדנה זטלאוי: אנחנו לא מייעדים היא ניגשה.

גב' אורי אלימלך: נכון, היא ניגשה למכרז ואנחנו בתקווה שהיא תיבחר, ואז היא גם תעבה את עבודת המחלקה וגם תיתן מענה...

ד"ר עפר לוי: שאלה אם אפשר, סליחה אם לא הייתי מרוכז פספסתי משהו, אבל הגידול המאוד משמעותי במספר התיקים לפי דעתך זה בדיווח יתר או שבאמת יש יותר מקרים ויותר צורך או גם וגם?

גב' אורי אלימלך: אני אגיד את זה בתשובה-

ד"ר עפר לוי: לא דיווח יתר סליחה, יותר דיווח. כי יכול להיות שלפני כן היה חוסר.

גב' אורי אלימלך: אני אענה על זה ב-2 חלקים. ברגע שאנחנו ניכנס יותר לחוק דיווח, אני יודעת שיהיה לנו פה גידול של עוד 50%, אני יודעת את זה. אנחנו עוד לא נכנסנו מה שנקרא לעומק בכל הנושא של חוק דיווח. בגלל שאני אומרת ברגע שאני אכנס אני צריכה לתת מענה, ואם אין לי מענה כמו בעזה אני לא אכנס. זאת אומרת שעוד לא היה גידול שאני יודעת שעלול להיות, הגידול הוא בגלל שהיישוב גדל, היישוב מתבגר חלקו-

ד"ר עפר לוי: אבל ב-3 שנים שהיה 100% יותר בעיניי לפני כן לא דיווחו מקרים שהיו צריכים טיפול, ועכשיו מרגישים יותר בנוח-

גב' רונית ד. עייאש: אבל שמעת מה אמרו. אני דווקא הייתי עונה את התשובה מן אחר, מכיוון שזה לא המחלקה פונה לתושבים-

ד"ר עפר לוי: אני יודע, בגלל זה אני שואל.

גב' רונית ד. עייאש: אלא תושבים פונים, זאת אומרת-

ד"ר עפר לוי: אולי הם מרגישים יותר בנוח עכשיו.

גב' רונית ד. עייאש: לא, תחשוב על זה שהם היזמים לפנות, זה דורשת מהם תעצומות נפש אדירות לבוא ולבקש סיוע מרווחה.

ד"ר עפר לוי: אבל יש מעין אווירה של-

גב' רונית ד. עייאש: ויחד עם זה יש צמיחה.

ד"ר עפר לוי: אם אפשר להגיד מה שאני רוצה, אני אומר יש לפעמים אווירה יכול להיות גם של בושה, שיכול להיות שיש פה אווירה גם אם זה חלק מהעבודה שלכם שאנשים מרגישים יותר בנוח לבוא ולבקש שיש צורך.

גב' אורי אלימלך: קודם כל לגמרי. אנשים שמגיעים לרווחה ואני אומרת את זה עוד פעם, העובדות עושות עבודה מדהימה, האופן שבו הרגישות האמפתיה הסולידריות שניתנת לכל פונה ברווחה אנחנו רואים, הם כמו שגרירים. 'אמרו לנו שיש לנו אפשרות להגיע ואולי לקבל סיוע בזה ובוזה, אבל אנחנו מבקשים שזה יהיה בדיסקרטיות'. אז בוודאי שיש לזה.

ד"ר עפר לוי: על זה כל הכבוד.

גב' אורי אלימלך: בוודאי שיש לזה מקום, ואני גם חושבת שזה חלק מגדילה של יישוב-

ד"ר עפר לוי: כי אפשר להסתכל על הנתונים שיש יותר בעיות, ואפשר להסתכל בזה שמטפלים יותר ומרגישים יותר בנוח לפנות, על זה כל הכבוד.

גב' אורי אלימלך:

אחד הדברים שגם שמנו אותם וכולם עושים את המלאכה, וחשוב לי לדבר כולם ברבים, זה להשיג עוד תקציבים. למשל בשנה שעברה הצלחנו להשיג תקציב לניצולי שואה, תקציב חריג לניצולי שואה. והדרך שלנו להשיג זה אי' לדווח למשרד על מספר, הדרך שלנו לבוא להגיד יש פה מספיק ניצולי שואה, שאנחנו רוצים לתת להם מענה, וברגע שהיה לנו את הכסף יכולנו לפנות לאנשים ולהגיד: 'אם אתם זקוקים לטיפול שיניים, מכשירי שמיעה' דברים שהם בשלב הזה הם לכאורה אלמנטריים, אבל הם לא, כי הם עולים הרבה מאוד כסף. אז לקבל אותם מה שאולי בעבר לא היו מעזים כי כל הזמן הסלוגן הזה של מצב סוציו אקונומי 9, אבל זה לא תופס. לפני שנתיים קיבלנו סיוע לקייטנות. זאת אומרת בלהבים סיוע לקייטנות? כן, בלהבים סיוע לקייטנות.

מר נפתלי אדר:

אני רק רוצה הערה, השבוע אנחנו נפגשו כאן-

ד"ר עפר לוי:

תודה ויישר כוח.

מר יוסף ניסן:

השבוע נפגשתי עם הנהלת המחוז, יש באמת שיתוף פעולה הדוק ופורה איתם, הם באמת נכונים לתת לנו מעל ומעבר, כמו בשנה שעברה אגב הם סגרו לנו איזה שהוא חוב שהיה פה, אתה מרגיש שיש עם מי לעבוד ויש אוזן קשבת, והם באמת עם היד על הדופק בעניין הזה, ומלווים אותנו ברמה היומיומית, גם מנהל המחוז-

גב' עדנה זטלאוי:

איש מקסים.

מר יוסף ניסן:

באמת ישראל איש באמת משכמו ומעלה איש ערכי, יש עם מי לעבוד. בנוסף אני רוצה שתדעו שאנחנו מקבלים, יש פה מועדון של ניצולי שואה, אחד שאנחנו מקבלים סבסוד מלא, ויש עוד מועדון שאנחנו מתפעלים אותו בתקציב של המועצה, ואנחנו קיבלנו כל מיני התחייבויות כאלה ואחרות לא בתקצוב מלא של המועדון הזה, אבל מאחר ואנחנו מאמינים בתרומה שלו לקהילה אנחנו ממשיכים אותו.

אני רוצה להגיד שהעבודה גם במחלקת הרווחה עם הממשקים של החינוך, שבאופן קבוע יש בינינו דיאלוג עם השירות הפסיכולוגי שבאופן קבוע יש דיאלוג-

גב' אורי אלימלך:

יש לכם לפעמים נושאים משותפים.

גב' עדנה זטלאוי:

בוודאי, הרבה מאוד, הרבה מאוד, עם קופות החולים אנחנו עובדים באופן צמוד, וכמובן עם כל השירותים מחוץ ליישוב.

גב' אורי אלימלך:

כמו שהבנתם

מר יוסף ניסן:

רציתי לשאול אם יש איזה שהוא מקום שאתם... מהסיפור של תקצוב של האוצר... הרי זה חוק שיצא לפני שנה וחצי, התקציב הוא תקציב מהאוצר ישירות הוא מיועד בדיוק לתת מענה לכל אוכלוסיות הקצה, מדובר יותר על ילדים ונוער בנושא של הפעלה והשתלבות, גם ילדים עם צרכים מיוחדים אבל צרכים מיוחדים לא רק על הרצף הלימודי, זה יכול להיות על ההתנהגותי-

גב' עדי זנד:

יש לך חומר?

גב' אורי אלימלך:

יש, תיכנסי בגוגל תכתבי חוק ההכלה וההשתלבות מהאוצר, יש תקציבים ענקיים ומגיעים דרך כל מיני מסלולים, את המסלול של החינוך אני מכירה מצוין אבל את המסלולים האחרים תבדקי, לדעתי אתם יכולים להגיע גם משם.

גב' עדי זנד:

תודה רבה.

גב' אורי אלימלך:

טוב חברים, אתם מבינים שיש פה מחלקה באמת שעובדת קשה ובאילוצים מאוד מאוד גדולים, ומגוון המשימות הוא גדול, מעל ומעבר ליכולת.

מר יוסף ניסן:

ישר כוח.

עו"ד קובי נודלמן:

ד"ר עפר לוי: מלוא המחמאות.

גב' יהודית בלוס: כל הכבוד.

לסעיף 3 - החלטה על אי הצטרפות לתאגיד מים וביוב.

מר יוסף ניסן: טוב לנושא הבא חברים, אנחנו מדברים על תאגידי מים. לאחרונה התקבלה החלטה בממשלה לצמצם את מספר התאגידים בערך מ-60 ל-30, אל תתפסו אותי בזה. למעשה איחדו 2 תאגידים פה באזור שהיו אמורים להכיל אותנו שזה נווה מדבר יחד עם מעיינות הדרום, ומעיינות הדרום זה תאגיד שהוא נחשב בסדר, שהוא מטפל במים והביוב של דימונה, ערד, מצפה רמון וכרגע מיתר בדרך, מאחדים אותו עם תאגיד שנקרא נווה מדבר שהוא תאגיד-

גב' עדי זנד: אל קסום?

מר שלומי שטרית: כן, יישוב בדואי, כל גניבות מים.

מר יוסף ניסן: אני תמיד חשבתי בעבר שיש... שהוא בדמות ה-40% של התשתיות, כנראה שנסתם הגולל לדבר הזה.

מר נפתלי אדר: יש איזה ברז, הוא עוד לא...

מר יוסף ניסן: להתאחד כרגע אנחנו צריכים כמובן לחשוב בראייה לטווח ארוך לטובת התושבים והאחריות שנגזרת מכך מהתפקיד שלנו, לקבל את ההחלטות הנכונות עבור התושבים, ובשלב הזה גם מרכז השלטון המקומי, גם אלה שהצטרפו לתאגידים בעבר רוצים לצאת מהם ולפרק אותם, יש מאבק מאוד מאוד עיקש וגדול. ישבנו בישיבה עם נציג רשות התאגידים ברשות המים והסברנו לו מכל הסיבות שיש בעולם, שאנחנו בגבייה של 99% ושאנחנו

מתחזקים את המערכות שלנו בכוחות עצמנו, ומשלמים את כל התשלומים-

מר נפתלי אדר: ולמה אין לנו סיבה להיות שם.

מר יוסף ניסן: ולמה אין לנו סיבה להיות שם, הוא הבין אותנו, השורה התחתונה שאין סנקציה שהם יכולים לנקוט נגדנו.

מר שלומי שטרית: זה כבר לא חוק?

מר יוסף ניסן: זה חוק אבל אין סנקציה שהם יכולים לנקוט.

גב' רונית ד. עייאש: לא יהיו הפרשות עוד פעם כמו פעם קודמת-

גב' ליליאן אדרי: הוא הבטיח שלא.

מר יוסף ניסן: לא, היו פעם והחזירו לנו אותם, הם לא ילכו לזה עוד פעם.

עו"ד קרין כהן: כמובן שאי אפשר לדעת מה יהיה בהמשך, אבל נכון למצב... כרגע אין סנקציות כלשהם.

מר יוסף ניסן: אגב אני רוצה שתדעו אני למדתי את הדבר הזה קצת יותר לעומק. התאגידים לא יכולים לטפל במתקן טיהור מים על פי החוק. זאת אומרת שגם אם נעבור לתאגיד אז אנחנו נצטרך לטפל במכון ובהשבה של המים מהמכון אלינו.

גב' רונית ד. עייאש: כמו שאמרת קודם מכל הסיבות בעולם הנה עוד אחת-

מר שלומי שטרית: לרדת מזה.

גב' רונית ד. עייאש: לרדת מזה.

מר יוסף ניסן: לכן הוחלט-

עו"ד קרין כהן: אבל אנחנו צריכים לקבל החלטה-

מר יוסף ניסן: כן, במסגרת השלטון המקומי אני גם הייתי שם בישיבה בנושא הזה-

עו"ד קובי נודלמן: פה אחד, פה אחד.

מר יוסף ניסן: בשלטון המקומי, אנחנו נעביר את ההחלטה הזאת שאומרת: "המועצה מחליטה להתנגד להצטרפות למודל החדש של תאגוד אזורי הנגב בתאגיד מזרחי, המועצה תמשיך להתנהל באופן עצמאי עד לביטול תאגידי המים והביוב. משק המים והביוב שמופעל במועצה המקומית כמשק עצמאי המביא בהכרח לתחזוקה ראויה ומתקדמת ולשירות טוב יותר לתושבי המועצה בהווה ובעתיד הרחוק"

מר שלומי שטרית: לפני ההצבעה, אין שם תרגיל משפטי כזה שמכניסים אותנו עכשיו לאיזה שהוא איגוד שאחרי זה-

עו"ד קובי נודלמן: יכולים.

עו"ד קרין כהן: תראה אנחנו צריכים עד ה-2.5.19 להגיב לרשות המים לנושא הזה של תאגוד.

מר שלומי שטרית: שאנחנו מתנגדים.

עו"ד קרין כהן: שאנחנו מתנגדים ולכן גם היום אנחנו מקבלים החלטה על כך. יש לנו המלצה גם של מרכז שלטון מקומי שממליץ לרשויות שלא להתאגד. נראה מה יהיה בהמשך.

מר שלומי שטרית: אבל זה לא מכניס אותנו לאיזה שהוא מסלול שבסופו של דבר-

גב' עדי זנד: לקבוצות המתנגדים.

- מר נפתלי אדר:** זה לא סוף פסוק נמשיך להילחם על זה.
- עו"ד קרין כהן:** שוב, כפי שאמרתי לפני מספר רגעים, אי אפשר לדעת מה יהיה בהמשך אם יהיו סנקציות בהמשך.
- מר שלומי שטרית:** אם בואו נאמר התנגדנו להצבעה, מה-
לתאגוד.
- מר שלומי שטרית:** לתאגוד כרגע. לא מצביעים פה אחד, אנחנו בכלל לא רוצים להכיר בזה, יש לנו יותר נקודות או פחות נקודות?
- עו"ד קרין כהן:** אין לי תשובה חד משמעית לשאלה הזאת.
- מר כפיר מימון:** כמה שנים יש את החוק הזה שאנחנו לא נמצאים בו?
- גב' ליליאן אדרי:** מ-2001.
- מר כפיר מימון:** מ-2001 18 שנה הצלחנו לשרוד את זה?
- מר שלומי שטרית:** בגלל זה אני מפחד, שזה יכניס אותנו לאיזה שהוא מסלול שיגידו לנו-
- גב' רונית ד. עייאש:** לא, אבל זה קצת אחרת מ-2001, כי ב-2001 זה באמת זה, עכשיו -
- ד"ר עפר לוי:** הם יכולים לבחור לנו לאן להיכנס.
- מר שלומי שטרית:** בדיוק, אתה מבין עכשיו מכניסים אותנו-
- גב' רונית ד. עייאש:** כן, עכשיו הם מחייבים אותך-
- (מדברים יחד)

אגב יש רק 2 רשויות בארץ שמביאות את המים לרמה שמעבר לשלישוני, זה נקרא רמה מעולה, שזה אנחנו ועומר, אגב גם בנושא הזה יש לנו, כמו שאמרתי לכם בעבר, יש לנו דיון בבג"ץ-

מר יוסף ניסן:

למה מיתר החליטו כן להיכנס?

מר כפיר מימון:

כי במיתר התשתיות רעועות הם לא מצליחים לתחזק-

מר יוסף ניסן:

(מדברים יחד)

אני אמרתי את זה גם אצל מנהל התאגידים, בפגישה שהייתה לנו, אמרתי שכשיש חוק הוא לא לוקח את הקצוות, והחוק הזה הוא בעיקר עזר לרשויות חלשות לתחזק את מערכת המים והביוב שלהם, זה חד משמעית זה עזר להם. אבל ברשויות כמונו החוק הזה לא עושה טוב, כי אתה מתחבר עם רשויות נכשלות שבסופו של דבר יגרמו לשירות פחות טוב אלינו, זאת אומרת הרשויות הערביות אנחנו יודעים שיש שם גניבות של מים בכמויות גדולות וחוסר גבייה, הם גובים סדרי גודל של 40%. אגב התאגיד של נווה מדבר צבר גירעון וחובות של 100 מיליון ₪, זאת אומרת להכניס ראש בריא למיטה חולה, זה בדיוק ה-

מר יוסף ניסן:

אז עכשיו אחרי ששכנעת את המשוכנעים תסביר לי, עצם זה שאנחנו עכשיו מצביעים נגד, אנחנו לא נכנסים לאיזה שהוא, ואם אנחנו מחליטים לא להצביע בכלל, לא מכירים בכלל-

מר שלומי שטרית:

אתה לא יכול, אין חיה כזאת.

מר נפתלי אדר:

לא, זאת ההמלצה של השלטון המקומי.

מר יוסף ניסן:

... היא לא אמרה שעד ה-2.5.19 אתה צריך לענות מה המדיניות שלך-

דוברת:

להיפך, אם לא תקבל החלטה אז יצרפו אותך בכוח כי לא קיבלת החלטה.

מר נפתלי אדר:

אגב יש עוד דבר, בסעיף 6 לחוק ניתן להגיש השגה ולבקש לקבל פטור מהתאגוד. אני חושב שזה לא נכון, מכיוון שאם אתה הולך לדבר כזה ואתה מקבל תשובה שלילית, מכיוון שאם הם ישיבו לנו בצורה חיובית זה יפתח אותם, יש תופעות רוחב והשפעות רוחב שיפתח את התאגיד, ולכן התשובה שנקבל שם היא סביר להניח שלילית, מה שימנע מאיתנו אחרי זה-

מר יוסף ניסן:

גב' רונית ד. עייאש: כמו שאומרים זאת שאלה קיטבג, אל תשאל תחליט שלא ואל תשאל זה, זאת שאלת קידבג.

מר יוסף ניסן: בואו נצביע בעד ההחלטה.

מר נפתלי אדר: מי בעד ההחלטה?

מר יוסף ניסן: פה אחד.

מר נפתלי אדר: מצוין.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד.

החלטה: מליאת המועצה פה אחד מחליטה להתנגד להצטרפות למודל החדש של התיאגוד האזורי (הנגב התאגיד המזרחי). המועצה תמשיך להתנהל באופן עצמאי עד לביטול תאגידי המים והביוב. משק המים והביוב יופעל על ידי המועצה המקומית כמשק עצמאי המביא בהכרח לתחזוקה ראויה ומתקדמת ולשירות טוב יותר לתושבי המועצה בהווה ובעתיד הרחוק.

לסעיף 5 - דווח פרויקטים ברחבי היישוב לשנים 2019-2020.

גב' עדנה זטלאוי: אנחנו ב-5, 5 עכשיו שינינו אותו.

מר יוסף ניסן: 5 כן.

- מר יוסף ניסן:**
אני רוצה לדבר ולדווח על הפרויקטים העתידיים שלנו כפי שאנחנו מיפינו את הצרכים ואת היישוב, מה נחוץ לנו ומה נכון לנו בשנתיים הקרובות לפחות. ואני אדבר על מגוון הפרויקטים שאנחנו רוצים ללכת ולבצע אותם. הראשון הוא קונסרבטוריון. מאחורי הקונסרבטוריון יש שטח שבעבר-
- מר כפיר מימון:**
חורשה כזאת.
- מר יוסף ניסן:**
כן, היו שמה אירועים של מוזיקה, יש שם איזו במה יפה, המקום הזה צריך לעבור שדרוג.
- מר שלומי שטרית:**
אני ראיתי את המקום, באמת יוסי להשקיע שמה 300,000 ₪?
- מר כפיר מימון:**
זה המון יוסי.
- מר שלומי שטרית:**
לא, לא שזה המון זה-
- מר נפתלי אדר:**
אבל חבריה המספרים האלה לא מוחלטים.
- מר שלומי שטרית:**
אבל לא רק זה, למה? למה? מה זה ייתן לנו שם?
- מר נפתלי אדר:**
אני אגיד לך מה זה ייתן.
- מר שלומי שטרית:**
אני ראיתי במקרה אתה לקחת אותי.
- מר נפתלי אדר:**
אני אגיד לך, כל הנושא הזה של קונצרט גן, כל הנושא הזה של אירועים פתוחים בטווח של עד 200-250 איש-
- מר יוסף ניסן:**
זמרים מקומיים, מוזיקה-
- מר נפתלי אדר:**
טיפוח הנושא הזה של כישרונות, יש שמה במה, זה מיועד לזה.

מר יוסף ניסן: אגב המספרים פה כמובן שהם לא מוחלטים, אלא זו הערכה שלנו, כמובן שיהיה מכרז בכל דבר ועניין, ובסופו של דבר-

גב' רונית ד. עייאש: אבל אנחנו לא מדברים על הסכום, אנחנו מדברים על הצורך. זה שני נושאים שונים לגמרי, גם אם יהיה פה 10 ש, האם צריך לעשות משהו שתופס גן קונסרבטוריון. יהיה לנו אודיטוריום עכשיו של 5,000 או תקנו אותי מה המספרים, אמפי סליחה, יהיה לנו את האמפי הרגיל הקטן הזה-

מר שלומי שטרית: לך על זה לך על אמפי, לך תשקיע את הכול שמה במקום אחד.

גב' רונית ד. עייאש: אם אני הייתי שמה רשימה הייתי אומרת 2 דברים-

מר יוסף ניסן: זה אופי אחר.

גב' רונית ד. עייאש: קודם כל לקחנו 5 מיליון ש לבית ספר החדש שייבנה.

מר כפיר מימון: לא לקחנו, אישרנו.

גב' רונית ד. עייאש: אישרנו סליחה אתה צודק, אישרנו לא לקחנו אישרנו. בית הספר החדש שייבנה יש לו 21 מיליון ש ממשרד החינוך ועוד 5 מיליון ש שלהבים החליטה שהיא רוצה את בית הספר טוב יותר לתלמידים שלנו לילדים שלנו טוב יותר לשדרג אותו למאה ה-21. זה 5 מיליון ש כבר. החלטה נוספת שלא לקחנו עוד הלוואה ואנחנו רצינו לקחת הלוואה, זה לשפץ את בית הספר הקיים, כי גם הוא עשה את שלו 32 שנה. כבר יש לי 5 מיליון ש לזה ועוד 5 מיליון ש לזה, חשפתי את המועצה ל-10 מיליון ש, ואתם רוצים להוסיף רשימה לא הכרחית של עוד 4 מיליון ש? חבריה זה כבר יותר מידי, אני הייתי בוחרת את מה שצריך לעשות, ובוודאי ובוודאי לתת פה עדיפות.

מר יוסף ניסן: תקשיבי, בסופו של דבר אנחנו צריכים לקבל את ההחלטות הנכונות לטובת התושבים, צריך לדבר, אם הייתי מצפה ממך על

החזר ההלוואות האלה, מה פני היישוב, מה הולך להיות בשנים הקרובות, ואז להחליט אם זה נכון, אם זה לא נכון-

גב' רונית ד. עייאש: אני אמרתי מה-

מר שלומי שטרית: השאלה אם בונים עוד בית ספר.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת?

עו"ד קרין כהן: סליחה שאני נכנסת לדברים, יש גם נושא של הנגשה.

מר כפיר מימון: אבל בדיוק... לבית ספר?

גב' רונית ד. עייאש: אני לא יודעת, כל שאלה פה זה שאלה כפיר.

עו"ד קרין כהן: רונית, יש גם נושא של הנגשה שפה את מחויבת על פי דין.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: מה שחוק חוק, שיפוצי קיץ עושים כל שנה שיפוצי קיץ, זה דברים, אנחנו לא מדברים על זה. בואו ניקח לדוגמא-

אדר' סלאבן פנוביץ': לפעמים תופסים טרמפ.

גב' רונית ד. עייאש: סגירת מגרש כדורסל מקורה, היה על-

אדר' סלאבן פנוביץ': לגבי הנגשה יש לנו מספר פרויקטים ציבוריים שאנחנו צריכים להנגיש. באותה מסגרת-

גב' עדי זנד: זה לא במבנה ציבור.

אדר' סלאבן פנוביץ': לא מבנה ציבור, זה לי רשימה, יש טבלה יש מתנ"ס, יש קונסרבטוריון, יש עוד כמה בניינים, על מיני עבודות. כשאנחנו

עושים עבודה אז אתה קצת מגדיל את הראש ואתה תופס טרמפ עם אותו קבלן אתה עושה עוד קצת, ואתה עושה כבר שיפוץ. כמו למשל פה במועצה, אתה נכנס יש לך כל מיני אביזרים שאנחנו צריכים להוסיף על מנת להנגיש 100%, לשנות את הדלפק, אז פתאום אתה רואה טוב מרצפות זזות וכולם אמרו לי את זה לפחות 1,000 פעמים, אז לא להחליף? כן להחליף. אז אתה מה-50,000 ₪ מגיע ל-150,000 ₪ או 200 וככה זה מתחיל, לכן הכסף הזה הוא כסף טוב, ואני חושב שזה נכון לאשר אותו לקדם אותו, כי ממילא אנחנו נצטרך לעשות את זה מבחינת הנגשה.

מר נפתלי אדר: אף אחד לא מדבר על זה.

גב' רונית ד. עייאש: הנגשות חתמנו 70,000 ₪-

אדר' סלאבן פנוביץ': לא, לא, לא.

מר נפתלי אדר: לא 70,000 ₪.

מר כפיר מימון: יוסי, אני חושב שכדאי שקודם כל נבין איזה פרויקטים יוצאים לפועל, שכבר יש להם תקציב, כבר יושב בצד, זאת אומרת שנבין את... את...

מר יוסף ניסן: אין בעיה, אין בעיה 100%.

מר כפיר מימון: ואז נבין כמה מושקע בתרבות, וכמה הולך להיות מושקע בחינוך, וכמה מושקע, ואז נבין.

מר יוסף ניסן: אגב אני רוצה שתבינו שנטילת הלוואה לא יכולה ללכת לתקציב שוטף, זה אין דברים כאלה.

גב' רונית ד. עייאש: ברור, זה תב"רים כל אחד מהם יהיה תב"ר.

מר יוסף ניסן: אתה לא יכול לקחת כסף לחינוך למשל, אי אפשר, זה בלתי אפשרי מהבנק. אתה יכול לקחת כסף רק לטובת קרן הפיתוח.

מר כפיר מימון: גם אם זה מוגדר פרויקט?

גב' רונית ד. עייאש: בטח, אין דבר כזה.

מר יוסף ניסן: כן. רק לתקציבי פיתוח.

גב' רונית ד. עייאש: לחינוך מותר לך לקחת 7,500 ₪ לתלמיד-

גב' ליליאן אדרי: 75 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: 75 ₪ סליחה. 75 ₪ לתלמיד כפול מספר התלמידים וזה תיקח מכסף השקעות לשוטף סה טו, נגמר, זה החוק ככה הוא מוגדר.

מר שלומי שטרית: אבל יוסי יש דבר חשוב מאוד, יוסי אתה מטיל עליי תפקיד וזה קשה מאוד, כרגע להביא כסף ממשרד התחבורה לגבי כל נושא הבמפרים ביישוב פה, אי אפשר להמשיך לחיות ביישוב ככה יוסי. הבמפרים האלה דופקים את כל המכוניות, צריך לעצור את זה, אנחנו לא... שמשרד התחבורה, אנחנו כבר סוחבים את זה כל כך הרבה זמן. חייבים לקחת קבלן לתת לו כסף לגמור את הסיפור הזה, אי אפשר.

מר יוסף ניסן: 100%.

מר שלומי שטרית: יש גם החלטה מבית משפט אני הבנתי, שאנחנו חייבים על פי חוק לעשות את זה.

מר יוסף ניסן: רגע מה אתה אומר שזה לא מסתדר?

מר שלומי שטרית: אני אומר שאם צריך לקחת הלוואה לצורך זה, אין שום בעיה, בוא אני עכשיו אדאג שכולם פה-

מר יוסף ניסן: אבל משרד התחבורה מתקצב את זה ב-70% לא חבל?

מר שלומי שטרית: אבל אתה רואה שזה לא זו יוסי, לא זו.

עו"ד קובי נודלמן: לא, אבל למה לא להביא ממשרד התחבורה?

מר שלומי שטרית: ננסה, ננסה.

מר יוסף ניסן: אמרתי הוא היה אצל השר.

מר שלומי שטרית: אז בואו נעבוד על זה יוסי, זה מאוד מאוד חשוב.

עו"ד קובי נודלמן: לא, אבל 30% זה בטח תשלום-

מר שלומי שטרית: אני לא יודע שהם יתנו, הם כבר נתנו פעם אחת ועשינו פדיחה.

עו"ד קובי נודלמן: השאלה כמה.

מר יוסף ניסן: ... עד מאי.

מר שלומי שטרית: הם נתנו ועשינו פדיחה, הם לא יתנו עוד פעם. פסק דין שאנחנו חייבים לעשות את זה.

גב' עדנה זטלאוי: אנחנו חייבים לתקן.

מר שלומי שטרית: חייבים.

מר יוסף ניסן: טוב חברים בואו נתקדם כבר 22:30 בלילה. מתנ"ס, יש לנו גם כן כוונה להיכנס לשיפוץ מהלובי, הנגשה בתוך המתנ"ס, יש שמה גם כן פרויקט. שיפוץ מועדון הנוער הקיים, אם כבר עושים את החלק החדש אז היה נכון כבר להשקיע את החלק הישן, על מנת להתאים אותו לחדש והישן, הרבה זמן לא השקיעו שם.

מפגעי מדרכות, אגב זה 300,000 ₪ שיש לנו כבר 300,000 ₪ בקופה.

מר נפתלי אדר: זה בנוסף ל-300,000 ₪ שכבר קיימים.

מר יוסף ניסן: שקיימים...

גב' רונית ד. עייאש: יש תב"ר פתוח על זה.

מר יוסף ניסן: כן. שיפוצי קיץ בבית הספר עשו שם סיור, 300,000 ₪. מגרשי פטאנק 100,000 ₪ לדעתי זה יהיה הרבה פחות. סגירת מגרש כדורסל מקורה, זה לא מתוכנן לשנה, יהיה בשנה הבאה כנראה.

מר כפיר מימון: אבל שאלה, יש 2 אולמות כולל אולם חדש-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק, למה צריך?

מר כפיר מימון: לא, אני לא אומר שאי אפשר, שנייה אני רק שואל. עכשיו יש אולם חדש, איך אפשר לנצל אותו שיהיה כל הזמן פתוח ברמה מאוד גבוהה עם תאורה עם מיזוג עם תנאים הרבה יותר טובים, בוא אתה יודע במפעל שלנו עד שקונים מכונה חדשה, המכונה הזאת צריכה להגיע ל-100% קפסיטי שיהיה לה ביקוש ואז קונים, אנחנו לא תנובה שעכשיו בונה מפעל...

מר יוסף ניסן: לא, היה פה-

מר כפיר מימון: אני אומר בוא ננצל קודם כל את המתקנים הקיימים, ואם יהיה ביקוש אחלה אנחנו נספק את הביקושים, זה גם לא מעט כסף. אתה יודע הכול זה טוב.

גב' רונית ד. עייאש: כפיר, יש לזה תב"ר פתוח ה-600,000 ₪, חצי ממנו או יותר ממנו היה אמור לבוא ממשד הפיס, מה זה היה?

מר נפתלי אדר: הספורט טוטו.

גב' רונית ד. עייאש: הטוטו.

מר כפיר מימון: אז לא צריך לקחת הלוואה של 600,000 ₪.

מר נפתלי אדר: לא, אנחנו איבדנו את הזמן, זה משהו שהיה לניצול עד תקופת זמן מסוימת-

גב' ליליאן אדרי: עד ה-28.2.19.

מר נפתלי אדר: בדיוק.

מר יוסף ניסן: אמרו לנו שבשנה הבאה יתנו לנו.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: התקנת מצלמות, כמו שדיברנו יש יועץ שנתן לנו כבר הערכת מחיר ראשונית, נכון דני? סדר גודל של מיליון ₪. כמו שאמרנו אנחנו רוצים רישות של כל המצלמות, והעתקת המחסנים, אנחנו רוצים להעתיק את המחסנים מהמקום הקיים באמצע היישוב-

מר כפיר מימון: איזה מחסנים של המועצה?

מר יוסף ניסן: של המועצה כן.

גב' רונית ד. עייאש: למה?

גב' עדי זנד: אני לוקחת אותנו חודשיים אחורה, ואני אומרת לפני חודשיים ישבנו פה לאשר תקציב שידענו שאנחנו יושבים על קשקש, שגם ככה ידענו שהסיכוי שלנו לשרוד את התקציב הזה במאוזן, לא

נגיד ביתרות, היה כל כך קלוש עם רמת סיכון כל כך גבוהה לתקציב, ואתם באים עכשיו ואתם אומרים עוד לא עשינו את זה אנחנו אפילו לא ברבע הדרך של השנה הראשונה, ואנחנו כבר לוקחים על עצמנו עוד 4 מיליון ₪ התחייבויות קדימה, ואנחנו לוקחים על עצמנו שאולי כן צריך יהיה לבית הספר החדש, ואולי צריך כן יהיה לבית הספר הוותיק, כאילו באמת זה-

מר כפיר מימון:

אני רוצה רגע להגיד משהו-

מר יוסף ניסן:

יש לי משהו רגע להגיד, רגע שנייה.

גב' עדי זנד:

לא חייבים הכול בשנה אחת.

מר יוסף ניסן:

בנושא הזה תקשיבו, יש לנו מספר מקורות הכנסה נוספים שיגיעו בשנה הבאה, אם זה מעזריאלי סדר גודל של 2 מיליון ₪, נכון עוד לא קיבלנו אותם נכון זה צפי-

מר כפיר מימון:

לשנה?

מר יוסף ניסן:

כן. נכון ונכון ונכון, הם הולכים לסיים את הבנייה עד סוף השנה ולהתחיל לאכלס בתחילת שנה הבאה, זה חד משמעית.

מר כפיר מימון:

2 מיליון ₪ לוקח אכלוס מלא?

מר יוסף ניסן:

כן, סדר גודל עוד פעם אתה יודע זה גרוסו מודו, יהיו עוד מדידות חללים פתוחים, נשלח מודד הכול יהיה מסודר. זה סדר גודל שאנחנו מדברים עליו, עוד דיברנו עליו אז שאישרנו את הפרויקט הזה ב-2 קומות לא ב-5. הרכבת גם כן הנושא של הארנונה של הרכבת והחניון הצבאי והחניון הנוסף גם על הפרק. עידן הנגב-

ד"ר עפר לוי:

כמה זה אמור לצאת?

מר יוסף ניסן: סדר גודל של 850,000 ₪ בשנה לפי החישוב שלי.

ד"ר עפר לוי: ובשנים הראשונות לא יהיה לנו תחזוקה.

מר יוסף ניסן: כן, אבל יש לך חשמל וגינון.

מר נפתלי אדר: מינימאלי.

מר יוסף ניסן: חשמל גינון, אלה דברים מינימאליים. עידן הנגב אמור להכניס לנו עוד סדר גודל של 500,000 ₪ בהערכה שלי, אני נמצא שם הרבה, יש עוד מפעלים שמתאכלסים השנה. מפעל סודה סטרים הולך לגדול-

גב' רונית ד. עייאש: סבבה בוא נחכה שנה שכל הרשימה המרשימה הזאת אמיתית תיכנס ואז-

גב' עדי זנד: ונתנהג כמו-

גב' רונית ד. עייאש: ואז נעוף על עצמנו.

גב' עדי זנד: כן.

גב' רונית ד. עייאש: באמת זו רשימה של 3 מיליון ₪ אתה מדבר הכנסות, זה תוספת של 10% כמעט בתקציב שלנו.

מר יוסף ניסן: יש לנו-

גב' רונית ד. עייאש: חלקו זה רק הוספות-

גב' עדנה זטלאוי: ... התעסוקה כאן.

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה תוספות, יוסי מדבר על תוספות לא על מה שקיים. אם זה תוספות של 3 מיליון ₪ נחכה. עוד פעם אפשר לחכות ויפרצו

לנו עוד קצת את הבית, ואפשר לחכות ולא יהיה לנו גן נחליאלי
כמו שצריך-

גב' רונית ד. עייאש: לא בלי הפחדות יוסי.

מר יוסף ניסן: אפשר, אפשר לחכות אין בעיה. אבל צריך לנהל סיכונים וצריך
לנהל תקציב וצריך לנהל יישוב והצעות אחיתופל כאלה קשה לי
לקבל, אבל בסדר נו.

עו"ד קרין כהן: אבל נושאים של מפגעים או חשיפה למפגעים נגישות חייבים
לטפל בהם.

מר יוסף ניסן: אגב את ההלוואות לוקחים ל-15 שנה, מחזירים כל שנה חלק
קטן מההלוואה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל יש לנו עוד 5 מיליון ₪ לבית ספר החדש ועוד 5 מיליון ₪
לבית ספר הישן, זה כבר 10 מיליון ₪, בתוכניות שיש להם
פריריטי וכמובן כל ההנגשה וזה וזה שזה מאסט ושיפוצי קיץ
שזה מאסט, אזי יש פה כבר 10 מיליון ₪ על השולחן שיש להם
עדיפות מאשר הרשימה המרשימה הזאת.

מר יוסף ניסן: אני לא יודע מי החליט ומה החליט על 5 מיליון ₪ על שיפוץ בית
הספר הקיים, השנה לא ניקח את ה-5 מיליון ₪ של בית הספר
החדש, זה גם ברור לנו, אז בסדר מתנהלים מה לעשות זה חלק
מהתהליך.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא משנה אם לקחת-

מר יוסף ניסן: אגב אני לא יודע אם אנחנו צריכים להשקיע 5 מיליון נוספים
בבית הספר החדש, כל אלה דברים שהם באוויר אגב, אם
אישרנו, הנחת העבודה הייתה שלי שאם אישרנו 5 מיליון ₪,
תראי איך את סותרת את עצמך, 5 מיליון ₪ לשנת 2019 בשנה
שעברה בלי אישור נחיצות של בית ספר ממשד החינוך, שימו

לב, משרד החינוך לא אישר לנו תקציבית לבנות את בית הספר, אני דיברתי עם איש הבינוי, אגב אני אמרתי את זה גם בישיבה, אני דיברתי עם איש הבינוי של משרד החינוך-

גב' רונית ד. עייאש: יוסי אתה מעצבן את עצמך תעצור, 5 מיליון ש"ח זה רק היה שמנו פתק שכאשר נחליט ניקח את ההלוואה, ישבה ועדת הכספים והחליטה להשאיר את הכסף הזה סה"ט, לא נלקח-

מר יוסף ניסן: נכון, נכון-

גב' רונית ד. עייאש: אז אל תעצבן את עצמך חבל.

מר יוסף ניסן: לא, רגע, רגע, תני לי לסיים, תני לי לסיים-

גב' רונית ד. עייאש: לא צריך להגיד, אם השנה יתנו את הכסף אז הכסף כבר באישור הלוואה מוכן ובו זמנית זה יתווסף לאישור של משרד החינוך.

מר יוסף ניסן: הבנו, הבנו.

עו"ד קרין כהן: יש לנו עוד דיון על דו"ח ביקורת היום.

גב' רונית ד. עייאש: אז ממש צודקת, סתם אנחנו מתדרדרים ל-

מר יוסף ניסן: זה דווקא טוב. מה שאמרתי שאם כבר הגענו בקדנציה הקודמת להחלטה לקחת הלוואה בשנת 2019 על 5 מיליון ש"ח, זאת אומרת שלמועצה יש יכולת החזר, יש יכולת החזר לקחנו הלוואה הכול בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: לא לקחנו, אישרנו-

מר יוסף ניסן: אישרנו בסדר, אגב גם אני רציתי לאשר מסגרת תקציב לא לקחת ולמשוך לפי הערכות מחיר, לפי הביצוע בפועל, אנחנו לא לוקחים 4 מיליון ש"ח ו-4 מיליון ש"ח ושמים את זה בקופת המועצה,

זאת לא הייתה הכוונה אם מישו לא הבין את זה נכון, לא זאת הייתה הכוונה.

מר כפיר מימון:

בוא אני אעזור לך יוסי, אני חושב שאי לא צריך להסתכל על זה כגוש, זאת אומרת או כן נאשר 4 מיליון ₪ או לא נאשר, כל דבר לגופו-

גב' רונית ד. עייאש:

כפיר זה בעקבות השינוי, קיבלנו מסמך, בעקבות השינוי עכשיו אנחנו אומרים מה התוכן שלו, עכשיו אפשר לפרוט את זה לפרטים.

מר כפיר מימון:

אז זה קודם כל. דבר שני באופן כללי להתחייב זה לא דבר רע, לא יודע מי לקח פה משכנתא רוב האנשים לוקחים, בעולם העסקי גם לוקחים הלוואות וזה בסדר גמור, זה לא-

מר יוסף ניסן:

נכון מאוד.

מר כפיר מימון:

לא צריך לפסול את זה כאילו-

מר יוסף ניסן:

מה את אומרת שאין פה אחריות עדי?

גב' עדי זנד:

אני לא..., אני אמרתי שיש פה אחריות משותפת.

מר יוסף ניסן:

אמרת לוקחים אחריות-

גב' עדי זנד:

נכון, אני מסכימה.

מר כפיר מימון:

זה מצד אחד, מצד שני אני חושב שאנחנו קודם כל צריכים להכין תכניות רב שנתיות, כאילו תביא את האני מאמין שלך, איך אתה רואה עוד 5 שנים, ונתחיל אתה יודע להתחיל לשים את הדברים מה רוצים מה סדרי עדיפויות בשנה הראשונה ומה בשנייה ומה בשלישית, זה השימושים. אחר כך נחפש את המקורות מה בסבירות יותר גבוהה ומה בסבירות ואז כתמונה

כוללת כזאת יהיה יותר נכון לאשר, אתה יודע מה אנחנו מאשרים השנה, בוא נחכה נראה, וזה טוב עוד פעם זה שרוצים להשקיע ביישוב זה מצוין, רק אני חושב שצריך להכין אולי איזו תכנית קצת יותר רחבה כזאת-

מר יוסף ניסן:

רגע עוד דבר חשוב שרציתי להוסיף פה, זה שסך ההתחייבויות של המועצה מסתכמות ב-2.5 מיליון ₪, אלה סך ההתחייבות של המועצה כלפי הבנקים, והשנה אנחנו נחזיר מיליון ₪, זאת אומרת בשנה הבאה יישאר 1.5 מיליון ₪-

גב' רונית ד. עייאש: תראה באיזה אחריות התנהגו.

מר יוסף ניסן:

כן מאוד, נכון.

גב' רונית ד. עייאש: הביאו לך קופה מה זה בלי כלום הלוואות, איזה אחריות.

מר יוסף ניסן:

לכן אפשר לקחת, לכן על תקציב של 44 מיליון ₪ אפשר לקחת...

גב' רונית ד. עייאש:

אבל בגלל ה-10 מיליון ₪ שאני חוששת שהם יותר מפריריטי אז לדעתי, זה כמובן הפריריטי שאני חושבת שצריך לתת לחינוך, לכן אני חושבת שיש פה עדיפות.

מר נפתלי אדר:

אתם לדעתי קצת נבהלים ממה שאתם רואים פה-

גב' רונית ד. עייאש: יכול להיות, מה שנותנים לנו-

מר נפתלי אדר:

על הדף הזה. הירידה לפרטים בתכנון האומדנים תצייר תמונת מצב יותר ברורה, כרגע זה משהו שהוא ברמת שיתוף פעולה ומסגרת. אם אנחנו מדברים פה למשל על להכין את גן נחליאלי על כל המשמעויות של המיתוג מחדש שלו, ולקחת אותו ולנסות באמת לנצח שם בגדול את כל הנושא של מעונות בלהבים, וכשאנחנו נרד ונפגוש את בעלי המקצוע בפנים, כי כרגע נערך סיור ראשונה-

עו"ד קובי נודלמן: זה כסף קטן...

מר נפתלי אדר: זה לא כסף קטן-

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה לא כסף קטן, אבל מסכימה עם כפיר כי אנחנו עדיין לא יודעים אם יוצאים למכרז, אם זה יהיה מועצתי-

מר נפתלי אדר: רגע, אתם עוד לא יודעים-

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו לא יודעים כלום אז איך אנחנו הולכים לשפץ משהו שאולי מישוהו אחר ייקח.

גב' עדנה זטלאוי: כי גם אם מישוהו ייקח צריך לשפץ.

גב' רונית ד. עייאש: לכן אני מסכימה איתו שצריך איזו תכנית קצת יותר כוללת להבין לאן הולכים.

מר נפתלי אדר: תהיה תכנית הרבה יותר-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק ואז לבוא.

מר נפתלי אדר: כי כשיורדים לרמת תכנון ואומדנים הכול כבר יורדים לרמת סקיצות ולרמת הפעלה, אתם מסתכלים על משהו שהוא-

גב' רונית ד. עייאש: אני מדברת על תכנית אסטרטגית-

מר כפיר מימון: נפתלי מה שאני חושב שצריך לנצל את השנה הראשונה בעבודת הוועדות מה שדיברנו, שיכינו את התוכנית רב שנתיות, אתה תשים את התעדוף שלך את האני מאמין שלך, ואפשר להוציא אותם אחר כך לפועל גם ב-4 שנים, זאת אומרת אין נחיצות עכשיו לאשר את הדבר הזה-

- מר נפתלי אדר:** לא, זה חלק מהדברים-
- מר כפיר מימון:** לא, זה ברור, ברור, יש דברים שחייב גם, החוק מחייב.
- מר נפתלי אדר:** כן, חייב לעשות את זה.
- מר כפיר מימון:** לא מדברים על זה, מדברים על דברים קצת יותר משמעותיים-
- מר נפתלי אדר:** אבל אם אתה כבר נכנס לתהליך של לקיחת הלוואה מסגרת-
- עו"ד קובי נודלמן:** תבנה מסגרת של הלוואה ותביא לפה.
- מר יוסף ניסן:** נכון.
- מר נפתלי אדר:** זה כל הרעיון.
- מר יוסף ניסן:** זה הרעיון.
- מר נפתלי אדר:** זה בדיוק הרעיון.
- עו"ד קובי נודלמן:** אבל הבנתי שאנחנו לא מאשרים היום את ההלוואה.
- מר נפתלי אדר:** אנחנו לא מאשרים-
- מר יוסף ניסן:** כי לא הספקנו-
- מר נפתלי אדר:** אנחנו נותנים סקירה על מה שצריך להיות, ואחר כך-
- עו"ד קובי נודלמן:** אז אולי זה נכון לאשר תקציב מסגרת להלוואה ואחרי זה להעביר-
- מר נפתלי אדר:** לא צריך עכשיו לאשר.

מר יוסף ניסן: לא צריך, לא צריך.

מר נפתלי אדר: ... תקציב מסגרת-

מר יוסף ניסן: אין מהירות.

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא יכול לאשר מסגרת, אתה צריך את התנאים של ההלוואה-

עו"ד קובי נודלמן: ברור.

גב' רונית ד. עייאש: זה חתיכת עבודה.

עו"ד קובי נודלמן: שנביא א זה לפה.

מר כפיר מימון: יש לי שאלה, יש לנו תקציב רב שנתי?

גב' ליליאן אדרי: למעשה התב"רים זה תקציב רב שנתי, אנחנו כל שנה-

מר כפיר מימון: ותקציב שוטף?

גב' ליליאן אדרי: מביאים אותו, תקציב שוטף כמובן. יש תקציב שוטף ויש תקציב תב"רים.

מר כפיר מימון: ואז אנחנו יכולים לראות את כושר החזר שלנו, אבל על פי מה אנחנו רואים שעוד 5 שנים יש לנו עודף הכנסות של-

גב' עדנה זטלאוי: ... קרן לעבודות פיתוח.

גב' ליליאן אדרי: אנחנו לא מכינים תקציב רב שנתי לאישור.

מר כפיר מימון: לא לאישור.

גב' ליליאן אדרי: כל שנה מביאים-

מר יוסף ניסן: טוב חברים אני רק דיווחתי, אנחנו עוד נדון בזה. אנחנו עוד נדון בזה.

לסעיף 6 - השלמת מינויים לוועדות.

גב' עדנה זטלאוי: יש עוד סעיף, סעיף אחרון.

מר יוסף ניסן: סעיף אחרון שהוא השלמת מינויים לוועדות. חברים השלמת מינויים לוועדות. יש לנו עוד דו"ח ביקורת ועוד ועדת הנחות.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: טוב חברים בואו נתקדם, בואו נתקדם. חברים אנחנו רוצים לאשר את הנציג שלנו בדירקטוריון של עידן הנגב, אז אנחנו מאשרים את מר יובל ניסימיאן תושב היישוב כנציג שלנו בעידן הנגב. מי בעד?

מר כפיר מימון: בוא תספר רקע עליו מי הוא? מה הוא? מה הרקע שלו? מה מכשיר אותו להיות דירקטור?

גב' רונית ד. עייאש: הוא כלכלן רואה חשבון?

מר נפתלי אדר: כן, יובל הוא מהנדס בתעשייה אווירית.

מר שלומי שטרית: אני מכיר אותו באופן אישי-

מר כפיר מימון: מטעמך נכון? גילוי נאות.

מר יוסף ניסן: לא, לא.

מר נפתלי אדר: לא, לא, הוא מטעמים. באמת אני אומר את זה בבדיחותא. בחור מוכשר מהנדס בתעשייה האווירית, מצאנו לנכון להציע לו אחרי שבאמת השקענו חשיבה במי אנחנו רוצים שיהיה שמה, ויוסי מביא את זה להצבעה.

גב' רונית ד. עייאש: תאפשר לנו למנות-

מר יוסף ניסן: בנוסף לה יש אחד-

גב' רונית ד. עייאש: הוא היו"ר.

גב' עדנה זטלאוי: והוא בכלל גם כשהוא לא יהיה יו"ר.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: וכמובן ההצבעה היא בכפוף לעמידתו בכל התנאים שנדרשים.

גב' עדנה זטלאוי: אני הייתי שמחה אם זאת הייתה אישה.

גב' יהודית בלוס: גם אני הייתי שמחה אם זה הייתה אישה.

גב' עדנה זטלאוי: לגמרי.

גב' רונית ד. עייאש: אני גם.

גב' עדנה זטלאוי: חסרות מהנדסות כלכלניות?

גב' עדי זנד: דרך אגב אתם יודעים היום שיש חובה שבדירקטוריון-

גב' עדנה זטלאוי: בטח, כן.

גב' עדי זנד: צריכים להיות נשים באחוז מסוים?

גב' עדנה זטלאוי: ולכן אני אומרת.

מר יוסף ניסן: התפרצתם לדלת פתוחה.

מר שלומי שטרית: גם בני מיעוטים.

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

מר יוסף ניסן: התפרצתם לדלת פתוחה.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: התפרצתם לדלת פתוחה כי יש 40% נשים בהנהלת הדירקטוריון.

גב' עדנה זטלאוי: באמת?

מר יוסף ניסן: כן, גם בני שמעון וגם רהט.

גב' עדי זנד: אז רק אנחנו לא שלחנו נשים.

מר יוסף ניסן: אז לכן יכולנו להרשות לעצמנו למנות גבר, באמת. אז אוקיי פה אחד?

גב' עדנה זטלאוי: מי בעד?

מר יוסף ניסן: מי בעד?

גב' עדנה זטלאוי: 4. רגע אז צריך לרשום שמות קובי, שלומי ועפר. מי נגד?

גב' עדי זנד: אני נגד.

גב' עדנה זטלאוי: עדי וכפיר? עדי כפיר. מי נמנע? יהודית את נמנעת?

גב' רונית ד. עייאש: אני נמנעת.

גב' עדנה זטלאוי: גם את? רונית?

גב' רונית ד. עייאש: אין לי מושג מי זה מה זה.

מר יוסף ניסן: אתה רוצה להסביר.

מר כפיר מימון: כן, א' לא קיבלנו הכנה, זאת אומרת זה נופל ככה. אני חושב שיש אנשים מהיכרותי ביישוב שיכולים למלא את התפקיד הזה בצורה הרבה יותר טובה.

מר יוסף ניסן: אתה מכיר את יובל?

מר כפיר מימון: כן בכללי, עוד פעם לא...

מר נפתלי אדר: מה שאתה אומר נכון לכל הוועדות.

מר כפיר מימון: לא, זה לא ועדה-

מר נפתלי אדר: לכל הוועדות.

מר כפיר מימון: זה לא ועדה אבל.

גב' עדי זנד: דירקטוריון זה לא ועדה.

מר כפיר מימון: לא, זה גם חברה כלכלית מורכבת, ויש אחלה באמת, יכול להיות שהוא אחלה בחור, אבל חושב שיש אנשים שיכולים לתרום הרבה יותר.

מר נפתלי אדר: אני מציע להזמין אותו אלינו לכאן, שיכירו אותו. אתם תפגשו בחור משכמו ומעלה, אבל אין בעיה זה בסדר.

מר כפיר מימון: אין בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי הצעה, כשאתה רוצה שנבחר במישהו, תביא קורות חיים נראה מה הוא, זה כאילו-

מר נפתלי אדר: לא, זה לא נכון, אנחנו לא חברת כוח אדם.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל אתה רוצה שאנחנו... אני לא יודעת מי-

גב' יהודית בלום: אם אתה מעלה שם אתה אומר לי תצביעי, לא יודעת מי זה הבן אדם, לא יודעת מה הרקע שלו.

מר נפתלי אדר: צודקת אני מסכים.

גב' עדי זנד: דרך אגב האם לגיטימי זה כשרוצים לבחור חבר דירקטוריון שגם חברי המועצה יעלו שמות שהם חושבים שיכולים להיות פה אנשים ראויים, על פי קריטריונים מסוימים?

מר יוסף ניסן: אז זהו הקריטריון היחיד זה היה תואר ראשון.

גב' עדנה זטלאוי: חברי מועצה יכולים לשמש דירקטוריון.

מר יוסף ניסן: סיימנו, כן.

תוצאות ההצבעה: בעד – יוסי ניסן, שלומי שטרית, קובי נודלמן ועפר לוי – 4

נגד – עדי זנד וכפיר מימון – 2

מנעם – יהודית בלום ורונית דמרי עיאש – 2

החלטה: המועצה ברוב קולות מחליטה למנות את מר יובל ניסימאן כדירקטור בעידן הנגב.

מר יוסף ניסן: אנחנו עוברים למינוי הרכב הנהלה במתנ"ס בלהבים. בהנהלה

הזו על פי התקנון ועל פי חברת המתנ"סים, יכולים להיות עובדי מועצה, חברי מליאה, נציגי ציבור וגם נציגים של החברה למתנ"סים.

גב' עדנה זטלאוי: אבל הם בילד אין כבר בתוך ה-

מר יוסף ניסן: כן בדיוק, יש כבר הרכב-

גב' עדנה זטלאוי: אתה לא יכול לאשר אותם.

מר יוסף ניסן: שאנחנו רק צריכים לשים את השמות פה, זה לא נתון לשיקול דעתנו ההרכב עצמו של כמה אנשים, 14% כאלה 14% כאלה 43% כאלה-

מר שלומי שטרית: רגע, לגבי השמות אנחנו לא מצביעים גם לגבי השמות?

מר יוסף ניסן: כן, גם על השמות, כן. תשמע את כל השמות. אז עובדי המועצה אנחנו מציעים את יוסי ניסן ונפתלי אדר, חברי מליאה כפיר מימון ויהודית בלוס, נציגי ציבור ניסן בגולה, אישרנו אותנו מהקדנציה הקודמת ויוסי ניר. נציגי ציבור ברוך לוי, עדי רון, לירון אביגור, תום שחף, אבי אוחיון ושגית ביתן, ונציגים של חברה למתנ"סים זה ניצה נדיב וקלר קלדרון. בסדר?

גב' עדנה זטלאוי: בעד?

מר שלומי שטרית: אנחנו להבדיל מסיעת מצוינים אנחנו יודעים לפרגן אנחנו נצביע כולנו בעד נברך, נלמד אותם להתנהג גם.

מר יוסף ניסן: מצוין. מי בעד?

גב' עדנה זטלאוי: כפיר, יהודית, עפר, שלומי, יוסי. מי נגד? מי נמנע? עדי, רונית, קובי.

מר יוסף ניסן: עבר ברוב קולות. אנחנו ממשיכים הלאה, ועדת הביקורת. הישיבה נעולה-

גב' עדנה זטלאוי: אתה נועל את הישיבה הזאת ופותח ישיבה מחדש.

תוצאות ההצבעה –

בעד – כפיר מימון, יהודית בלום, עפר לוי, שלומי שטרית, יוסי ניסן – 5

נגד – 0

נמנעים – עדי זנד, רונית דמרי עיזש וקובי נודלמן -3

החלטה: המועצה ברוב קולות מחליטה למנות חברים להנהלת המתנ"ס:

עובדי מועצה: יוסי ניסן, נפתלי אדר.

חברי מועצה: כפיר מימון, יהודית בלום.

נציגי ציבור: ניסן בגולה, יוסי ניר, ברוך לוי, עדי רון, לירון אביגזר, תום שחף, אבי אוחיון ושגית ביתן.

נציגים של חברה למתנ"סים: ניצה נדיב וקלר קלדרון.

גב' עדי זנד: רגע, לפני שמסיימים את הישיבה אני רוצה להתייחס לנושא הוועדות.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: רגע, בואו נשמע את עדי זנד בבקשה.

דובר: יש עוד ועדה שלא עשינו.

מר יוסף ניסן: ועדת מל"ח?

גב' עדנה זטלאוי: כן.

מר יוסף ניסן: אוקיי, יש עוד ועדה שנייה עדי, עוד ועדה לאישור זה ועדת מל"ח, יוסי ניסן ראש המועצה, בועז לוין רמ"ט-

מר כפיר מימון: מה זה מל"ח?

גב' עדנה זטלאוי: מל"ח זה משק לשעת חירום. ראש המועצה הוא יו"ר הוועדה וכל בעלי התפקידים במועצה הם חברי ועדה.

מר יוסף ניסן: בועז לוי רמ"ט, דני מלכה מרכז, בתיה הרפז חינוך, אורי אלימלך רווחה..., תמר גבאי מידע לציבור, עדנה זטלאוי כוח אדם עובדיה צבי מזון ותחבורה, ד"ר אלי פרנס וטרינריה הרב נפתלי מרינובסקי שירותי דת, אדריכל סלאבן פנוביץ' הנדסה תשתיות ולוגיסטיקה- אבי מגוס בריאות ותברואה, יעל בר עוז פסיכולוגית. מי בעד?

גב' עדנה זטלאוי: כולם נראה לי.

מר יוסף ניסן: פה אחד. לפני שאני נועל את הישיבה, כן עדי.

גב' עדי זנד: אני מבקשת להעיר הערה לגבי הנושא של הוועדות. אנחנו מקדישים הרבה מאוד זמן פה בנושא של שיבוץ ושל השתבצות ולהתנדב לוועדות ולקחת חלק ולהיות מאוד ענייניים וכן הלאה וכן הלאה. אתם יודעים אני חברה בוועדת מלגות, בשבוע שעבר קיבלתי טלפון מעידן שביט שאמר לי: 'יש קול קורא לנושא של מלגות'. אמרתי: 'יופי מעולה', אמרתי לו: 'תשלח לי את קול הקורא' הרמתי טלפון לברוריה אליעז, שהיא יו"ר הוועדה שלי. נפגשנו ביום חמישי חשבנו מה אנחנו יכולים לעשות ולהביא בפני יוסי כדי אולי לקבל כסף ממפעל הפיס, כדי להרחיב את נושא המלגות. יוסי באמת נענה, הרמנו אליו טלפון הוא נענה, ביום ראשון בשעה 16:00 נפגשנו עם יוסי, היו בפגישה ברוריה, יוסי אני ובאיזה שהוא שלב נפתלי הצטרף. ההחלטה הייתה שאנחנו כותבים תכנית להגיש למפעל הפיס עד ה-17.4.19, בזה הסתיימה הישיבה ושהמועצה מגייסת ונותנת מצי"ג של 100,000 ₪ מול 100,000 ₪ של מפעל הפיס, כדי לקבל 20 מלגות מלאות של 10,000 ₪ לשנה ל-20 סטודנטים, שיעבדו למען הקהילה.

מר שלומי שטרית: מעולה.

גב' עדי זנד: סיימנו את הישיבה באווירה מאוד חגיגית ובשמחה גדולה ובתודה ליוסי שכך הרים את הכפפה בגדול. רבע שעה אחרי שהגעתי הביתה קיבלתי טלפון שאמר לי: תודה רבה אבל את התוכנית אנחנו הולכים לעשות לבד.

מר שלומי שטרית: מי אמר לך את זה?

גב' עדי זנד: יוסי.

מר שלומי שטרית: אני רוצה לומר, טוב, תסיימי ואני אגיד פה משהו.

גב' עדי זנד: אני רוצה לסיים ולהגיד פה משהו, אני באתי אל המקום הזה מהיום הראשון וגם לוועדות, באתי עניינית כחברת מועצה שנבחרה על ידי הציבור ומחויבת לעשות בתחומים שבה ניתן לי המנדט לעשות. באתי עניינית שמתי את כל מרצי, ביקשו ממני להצטרף לוועדת מלגות, עשיתי את זה ברצון רב, אם זאת התמורה או זה התגובה וככה מתייחסים ומאוד מפחדים שמא יקרה משהו, אז חבל על כל המאמץ להשקיע בוועדות, זו הייתה ההערה שלי לנושא.

מר יוסף ניסן: אנחנו פשוט חשבנו-

גב' עדי זנד: ואני אמרתי לך שמאוד נפגשתי ממך.

מר יוסף ניסן: אני לא חושב שצריך להיפגע, לכל דבר יש, את נוסעת לחו"ל שבוע-

גב' עדי זנד: לא, לא, לא, אני נוסעת לסוף שבוע קצר מיום רביעי עד שבת.

מר יוסף ניסן: אוקיי בסדר, יש יו"ר לוועדה החלטנו ביחד שהיא תכין את הזה, אגב את התפרצת לדלת פתוחה מכיוון ש-

גב' עדי זנד:

אני לא התפרצתי לדלת פתוחה.

מר יוסף ניסן:

אני הלכתי לפגישה בפיס, אני אישית הלכתי לפגישה בפיס וחזרתי עם הנתונים האלה, אגב עירבתי גם את ליליאן, את זוכרת שישבנו על זה על הפיס ואמרתי לך לגבי המלגות שבאתי עם הנתונים?

גב' ליליאן אדרי:

כן.

מר יוסף ניסן:

לגבי מלגות שהם נותנים מצייג של 5,000 ₪, זה היה לפני מתי שבועיים?

גב' ליליאן אדרי:

כן.

מר יוסף ניסן:

בערך שבועיים. ואמרנו שאנחנו הולכים על זה והתחלנו לעבוד, התחלנו לראות מאיפה אנחנו מביאים את הכסף. אפשר לגייס בין 20 לבין 200 סטודנטים, כשאת המצייג של ה-5,000 ₪ של המועצה אפשר לגייס גם ממקורות נוספים, זאת אומרת אם פרח או כל קרן אחרת או מפעל כלשהו נותן את ה-5,000 ₪, מפעל הפיס משלים ל-5,000 ₪ נוספים, 20 סטודנטים מינימום וחשבנו שזה נכון לגייס 100,000 ₪ מהמועצה, ולעמוד לפחות במינימום של מספר הסטודנטים.

גב' עדי זנד:

יוסי אני רוצה רגע רק לעצור אותך ולהגיד אני לא מתווכחת איתך על שום דבר, אני רק אומרת שבאתי לעשות למען וביחד. ואני חושבת שמה שעשית ביום ראשון הוא בדיוק ההיפך ממה שאתה מצהיר עליו. באתי לעשות ביחד, לא עשיתי לא מאחורי גבך ולא בניגוד לדעתך, באתי לעשות ולעזור להגיש את הקול קורא כתפקידי בחברת ועדת מלגות.

מר יוסף ניסן:

אבל עדי את צריכה להבין.

גב' עדי זנד: ושיהיה בהצלחה.

מר יוסף ניסן: את צריכה להבין שקול קורא כזה, את אולי לא מבינה את המהות של ה-

גב' עדי זנד: תאמין לי שאני מבינה.

מר יוסף ניסן: לא, לא, לא, מתי הגשת קול קורא כזה כחברת ועדה? ממתי? מתי פעם אחרונה זה קרה?

גב' עדי זנד: דבר ראשון הגשתי הרבה קולות קוראים בחיי, ואני עדיין ממשיכה להגיש קולות קוראים. באתי עם יו"ר הוועדה שלי ביחד, באנו אליך לעשות למען היישוב, אני לא מבינה, אני לא מתחרה בך.

מר יוסף ניסן: עדי את לא צריכה-

גב' עדי זנד: אתה טועה.

מר יוסף ניסן: בסדר, מי שמגיש-

גב' עדי זנד: אתה טועה.

מר יוסף ניסן: קולות קוראים במשרד הממשלה ובמוסדות זה המועצה ולא אף חבר ועדה או חבר מועצה.

גב' עדי זנד: כל מה שביקשת ממני בסוף הישיבה היה תכתבו-

מר יוסף ניסן: מה את צריכה להיפגע? אני לא מבין למה-

גב' עדי זנד: את התוכנית. הלכנו לכתוב את התוכנית, אתה לא צריך את עזרתי, זה בסדר.

מר יוסף ניסן:

בסדר גמור, מסתדרים הכול בסדר, למה צריך להיפגע?

גב' עדי זנד:

לא, לא, לא, זה לא מסתדרים, זה לא מסתדרים, זה בחירה שלך להגיד לחברת ועדה שלך וחברת מועצה שלך, שאתה לא רוצה שהיא תהיה מעורבת.

מר יוסף ניסן:

את לא צריכה להכין קולות קוראים, זה לא התפקיד שלך. מעולם, מעולם חברי ועדה לא הכינו קולות קוראים נקודה. אגב הנה קובי נמצא פה, ממתי חברי ועדות הכינו קולות קוראים למשרדי ממשלה בעיריית באר שבע?

עו"ד קובי נודלמן:

שנייה שאתה, אני אענה לו רק, הם לא מכינים זה נכון, הרשות מגישה. אבל נראה לי שהיא מדברת על שותפות פה, לעשות ביחד.

(מדברים יחד)

עו"ד קובי נודלמן:

חברי מועצה בטח לא מגישים.

גב' רונית ד. עייאש: בוודאי.

מר יוסף ניסן:

אין בעיה.

מר שלומי שטרית:

אני רוצה לפתור את הבעיה, אני רוצה לפתור את הבעיה-

מר יוסף ניסן:

... איזה משהו כזה שולי, באמת שולי.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן:

נפגעתי ונפגעתי. את יודעת אומרים בן אדם שנפגע זה בן אדם שבוחר להיפגע.

גב' עדי זנד:

נכון, אני בוחרת להיפגע במקומות שאכפת לי.

מר יוסף ניסן: מצוין.

גב' עדי זנד: אני בוחרת להיפגע במקומות שאכפת לי, באתי מרצון טוב.

מר יוסף ניסן: בסדר 100%. המועצה מגישה וזה בסדר גמור.

מר שלומי שטרית: לגבי הנושא של הקולות קוראים-

מר יוסף ניסן: המועצה מגייסת את המציינג, המועצה מגישה קולות קוראים-

גב' עדי זנד: אתה לא צריך חברי ועדות אתה לא צריך חברי מועצה אתה לא צריך שום דבר, תעשה את הכול לבד.

מר יוסף ניסן: מצוין, הישיבה ננעלה, אנחנו פותחים ישיבה נוספת של ועדת ביקורת.

גב' עדי זנד: חבל שלומי שלא אמרת מה שיש לך להגיד.

החלטה: פה אחד אישרה מליאת המועצה את ועדת המל"ח כדלקמן:

יוסי ניסן – יו"ר

בועז לוי – רמ"ט

דני מלכה – מרכז

בתיה הרפז – חינוך

אורי אלימלך – רווחה פס"ח ואוכלוסיה

תמר גבאי – מידע לציבור

עדנה זטלאוי – כח אדם

עובדיה צבי – מזון ותחבורה

ד"ר אלי פרנס – וטרינריה

הרב מרינובסקי נפתלי – שירותי דת

אדר' סלאבן פנוביץ' – הנדסה תשתיות ולוגיסטיקה

אבי מגוס – תברואה ובריאות

יעל בר עוז - פסיכולוגית

(-)
גב' עדנה זטלאוי
מזכירת המועצה

(-)
מר יוסף ניסן
ראש המועצה